

1. Eesti-Ma Rahwa Lühhikenne Palwe-Ramat; Seäl sees on Hommiko, Öhto, Kirriko, ja muud kaunid Palwed, Mis üks wagga Risti-innimenne Iggapäaw ja iggal aial omma Hinge kassuks woib teha. Trükkitud 1796. Aastal. – [Tallinn : A. H. Lindfors], 1796 ([Tallinn : A. H. Lindfors]). - 92 lk. : ill. ; 8□ 16 cm. – REB-793/Eesti (R 3.067)

b1739866

EST.MF. 3968

REB-793
Eesti=Ma

R 3067

Eesti = Ma Rahwa
Lühikenne

Palwe = Karmat ;

Seäl sees on

Hommiko, Shto, Kirriko, ja
muud kaunid Palwed,

Mis

üks waggera Risti = Innimenne
Tegapääw ja iggal aial omma
Linge kassuks woib tehha.

Armas Sõbber.

Need kallid kärsud ja tootused, mis läbbi
 Jummal on käskinud palvet tehha, ja too-
 tanud kuulda peawad meile maenitsusseks oles-
 ma, et meie omma sure hinge hädda puame diete
 tunda, ja omma helde Jummal käest abbi ot-
 sine. Temma on armolinne ja helde, ja tahhab
 meid aidata, temma on ke.gewäggerwam ja woi-
 bid meid aidata. Surem huiw mõtleb, et nemmad
 ei moista luggeda egga palwet tehha, sepärrast
 jätwat nemmad palwet mahha, ja ei sa sedda
 armo, mis Jummal heal meel neile tahhab an-
 da. Nemmal mõlewad, et Jummal illusad
 ja targad sannad tahhab, ja et palwe wägga
 raske assi on; se läbbi tewad nemmad ennestele
 suurk kahjo. Sest, mis Jummal paljo holiw
 wälhaspiddistest sannust, kui temma me e süda-
 me pohja issi läbbikatsub ja ärratameb? Tem-
 ma teab ja moistab nende häddaliste sallajamad
 mõtted ja õhkamised. Sepärrast moistab keige
 rummalam innimenne palwet tehha, kui temma
 omma hädda sees keigest süddamest Jummalale po-
 le õhlab, Ja Jესuse pärrast abbi pallub niisug-
 guste sannadega, mis hädda issi õppetab, sest se
 palwe on Jummalale mele pärrast, ja kulufse
 temmast heldeste. Rõrged ja hoopliikud san-
 nad tunnistawad ühhest kõrgest süddamest, sed-
 da ta wihlab. Sepärrast pea ennam murrret
 süddame kui sannade pärrast, et sinno palwed,
 ja õhkamised ühhest pattustpõrjast ja uskustust
 süddamest tulleksid.

Joan. Kam. 4. Peatük. 24. salm.

Jummal on üts Wa'im, ja, kes tedda
 kummardawad, peawad tedda wai-
 mus ja tões kummardama.

Üks raske asi on se palme neile, kes sedda pattust ello armastawad, ja ei tahha Jummal pole ennasti pöörda. Sest kuida moib üks inimenne, kes hädda sees ep olle, arw hädda, kui temma mitte abbi tarwis ei lähhä? nenda ka, kuida moib üks inimenne, kes omma patto hädda ei tunne, õigust süddamest luggeda? Sest et temma ei tea sedda hädda, mis sees ta ellab, ja ei tunne, egga ussu sedda abbi ja waimolikko õnnistust, mis temma omma Jeesuse käest moib sada. Sepärrast pallu omma Jeesust, et sinra sedda suurt hädda, mis sees sinno hing patto ja nende waimolikko waenlaste pärrast ellab, ennese sees õiete teada saad; kui sefinnane hädda tundminne saab teggema, et sa ilma õppetamatta moistad luggeda, ja õhkamisega allati omma Jeesuse pole kiskendada, seini kui temma omma armoga sulle abbiks tulleb.

Need palwed, mis sinna siit ramatus leiad, peawad sinnu õppetuseks ja jubhatamiseks ollema, et sa ka isä õppid omma ennese sannade ja õhkamisega Jummal käest abbi õstima ka ommaihho. ikkõ tö jures.

Pühha Waim on leigeparras õppetaja, kes õiget palwet, mis Jummal meile pärrast on, sinno süddamesse sütab; ilma temmata ei woi sinna mitte süddamest Jummalat palluda, kui pühha Paulus õppetab Rom. rahw. ram 8. peat. 26 salm: Pühha waim tull. b meie nõdrusrete appi, sest meie ei tea mitte, mis meie peame palluma, nenda kui kõhhus on: agga sesamma Waim teeb palwed meie eest õhkamisega, mis ükski ei woi üllesrätida.

Kui

Kui Jummal Waim sind hirmutab sinno patto e pärrast, siis sa õppid tõssi ed pattust: pöörmissse palwed tegema, ja kui temma sinno kurba süddant Jummal armotia pattude andeksandmi: sega rõmustab, siis sa moistad ommas palwed Jummalat rõmoga kita ja tänada.

Keik inimested peawad kül luggema, agga keik ei kolba palwele. Nende palwed tahhab Jummal kuulda, kes omma pattude pärrast hirmo en ese sees tundwad, omma endist pattust ello wihkawad ja Jeesusest üksipäinis abbi õstiwad; needammad õppiwad meie Jeesanda Jeesuse pühhasst Jeesa meie palwest, mis, ja mil wiisil nemmad peawad õiete Jummalat palluma. Sest se kallis palwe õppetab Jummalat rigi asjad kui üllemad annid keige esite palwettega takanoudma, siis annab Jummal peäle, mis ihho toidusse tarwis lähhäb.

Se palwe mis su sannaga tehhakse, on hea, kui se süddamest tulleb, kui süüda sedda himmustab, mis su pallub; agga kes aiawitiks ehk wiisi pärrast ia üksipäinis omma mokkadega lobbiseb, se ei sa omma palwest ühtegi kasso, woid suremat hullatust sesamma liasulgusse pärrast, et temma kawwala süddamega ja ilma kindla ussura wottab Jummalat palluda. Sepärrast maenitses Jakobus ommas ramatus 1 peat 6. 8. salmist sadil: Inimenne pallugo ussus, ja ärge olgo mitte kahhe wahhel: Sest kes kahhe wahhel on, se on merre laende larnane, mis tulest aetakse ja kaksipiddi heidetakse. Sest sesamma inimenne ärge mõrtelgo, et temma middagi Jeesanda käest saab.

A 3

Rat

Rakspiddise süddamega mees ei olle kindel ei ühhi omma wisi sees.

Sepärast on se üks õige palwe, kui sinna pühha Waimo läbbi omma süddame himmuga Jummal pole õhjad, ja temmaga süddame ja suga kõneled, kui üks laps omma isfaga, ehk orri omma isfanda. Kui sinna ommas süddames heal meel Jummal peäle mõttled, sannadea ehk sannata, siis on se üks õige palwe, ja Jummal on tootanud sedda kuulda, kui ühhel lapsel middagi pudub, siis pallub temma ni hästi, kui temma moistab, ja wannemad ei holige illusist sannadest. Agga Jummal on ismaotsfata heldem kui ihholikud wannemad; temmal ep olle ka illusid sanno tarwis, temma ei holige neist; waid üks südda, mis ilma kaws walusfega on, temma sanna ussub, temma käest abbi õsib ja otab, se on temma wele pärrast. Temma teab ja moistab keik, mis meil tarwis on, enne kui mele pallume; temma woib ia tahhab ka paljo ennam tehha ülle sedda, mis meie pallume ehk moistame. Kui meie Jummalaga ommas palwes õppiksime räkima, kui üks laps omma emmaga; kui meie siis pea saaksime tunda, kui helde ja armosinne meie Jummal on. Agga kui meie palwed ja õhkamisest Jummal meie pärrast peawad ollema, siis pead sinna ka õppima keik wihkama, mis Jummal kelab; sest kuida woib Jummal sinno palwet kuulda, kui sinna weel tahhad sedda armastada, mis Jummal ei falli? Sest nenda on kirjutud Joannesse ramatus 9 peat: 31 salm. Meie teame, et Jummal pattusid ei kuie, waid kui kegi Jum-

Jummalakartlik on, ja teeb temma tahemiss: järtele, sedda kuleb temma. Sepärrast ütleb ka suur Jummal Jesa. 1, 16: 19 salm. Peste ennast, puhhastage ennast, jaa te ommad kurjad teud mo silma eest ärra: seiste kurja raggemast; õppiage head tegema; noude mis kobbus, saatte ülleannes tumad õige tele moistke kobbut waeste las: tele, sellerage leske: naeste asjad ärra. Et tulge siis, ja selleragem ommad asjad issestestis, ütleb Jehowa: Kui teie pattud on kui elle: punnased ridet, siiski peawad nemmad ni walget's sama kui lummi, kui nemmad punnased on kui werre karwa rie, peawad nemmad ommeri walge willa sarnat's sama. Sepärrast kui sinna nüüd tahhab. et Jummal peab sinno palwed kuulma ja sind aitma, siis peab se sinno surem murre ollema, et sa keikist pattust omma JEsusse pole ennast pörad, ja usklikko süddamega temma nimmel sedda taewast JEsu pallud. Agga se pallub JEsusse nimmel, kes issiennast omma pattude pärrast wihkab, ja ei arwa ennast middagi hea wäärt ollewad, agga JEsusse waggadusse ja kallilunnastamisse peäle lodab, ja sellele pärrast üksipäinis Jummal käest keik armo ja abbi otab. Sefuggune astub JEsusse sees ja JEsusfega omma palwega Jummal ette ja pallub issiennese, omma üllematte, wannematte, sugulaste, häddaliste, waenlaste ja keikide innimeste eest, ja Jummal mõttab JEsusse pärrast sedda palwed kuulda ja annab, mis nenda JEsusse nimmel pallutakse.

Sel wiisil, armas risti- inimenne, pallu nüüd Jummalat ishiäranis, et temma sinno süddame ennam ja ennam ümberpööraks, ja nisugguse meile ille annaks, et sinna ilka armastad, mis Jummal armastab, ia wihtad, mis temma wihtab, ja ussüd mis temma neile on tootanud, kes temma saanna kuulwad ja tedda armastawad. Kui sinna nüüd Jummalat tänmini ei olle nenda armastanud, siis wõtta warsti se kindla nou pidada, et sa eddespidi ühtegi ennam ei tahha armastada, kui omma Jeesust, ja sedda, mis temma mele pärrast on. Ja ehk kül sinno kurri südda- kurrat, ja ma- ilm sind püüdwad keelda, siis ärra wässi mitte ärra pallumast ja Jummal taotust usklast; siis saad sinna rõmoga tunda, et se on tõssi, mis meie helde Jeesus ütleb: Jaggauts, kes pallub. se saab, ja kes otsib, se leiab, ja kes koppurab, sellele rehakse lahti: se on, temma palwet kuuluse. Armolinne Jummal jubhatago sind tõde sisse, Amen.

Uks palwe, mis sees meie pallume, et meie ominad palwed süddamest woik-
sime tehho.

Oh! taewane Jessa, armolinne Jummal, minna ollen üks pattune mulla- tük ja ep olle wäärt, et ma ominad käed ja silmad taewa pole tõstoa sind palluma; agga et sinna issi meid olled kästnud palluda, olled meile ka tootanud, et sa meie palwed tahhad kuulda, siis tean minna, et mo palwed Jeesuse Kristusse pärrast sinno
mele

mele pärrast on. Niita siis, armolinne Jummal, et minna õppin diete Jeesuse nimmel waimus ja tões palluma. Liguta minno süddant, oh helde Jessa, omma sõrmeaga, tühenda seddasamma keigest tühiast mõttest. Pühhitse minno su, ja panne isse need saamad minno keele peäle, mis ma sinno ette pean ütlesräkima. Pannu mo silmad ja kõrwad kinni, et ma ühtegi ei nä egga kule, mis siin ilma peäl on, waid et südda, meel ja mõtted woiksid taewa pole minna. Kule siis ka iggal aial minno palwed, ja peasta mind keigest häddast Jeesuse Kristusse pärrast, Amen.

Sommiko- Palwe.

Oh! helde, armolinne, keigewägaewenne Jummal, meie Jessanda Jeesuse Kristusse Jessa, minna tänne sind keigest süddamest, et sinna mind minnewal õsel olled armolikkule hoidnud, et minno hinge waenlased mind ei woinud hukkada aega rikkida. Sinno nimmel ollen minna ommast ihholikkust unnest wlestousnud, sinno pole pöran minna ennast wiwitamatta, sest et sinna ükspäinis mind olled lonud ja lunnastanud, ja sinna üksnes woid ka omma pühha Waimo läbbi mind ueste lua ja pühhitse. Arata mind ka nüüd ja järgeste illes waimolikkust patto unnest, et minna pääw päwast woiksin diete moista, kui suur minno rummalus on mo pattuse südimisse wolest, ja kuida minno kurri südda ilka püab need kaddurwad, ilmalikkud annid ja himmud suremaks ja kallimaks
A 5
pid

pidada, kui need waimolikkud annid ja him-
 mud. Anna mulle, armas taewane Jēsa, ar-
 mo, sedda minno suuri sõagedu tunda ja kah-
 hetšeda, ja peästa mind sest hirmsast rummalus-
 sest. Anna ja kaswata minno sees õiget usko,
 waimolikko tarkust ja wäoge, iggapäwa sinno
 fanna hästi tähhele panna sedda äkäpäinis us-
 tuda, ja wihkada teik kurjad nouud, mis kur-
 rasti, kurjast innimestest ja minno kurjast süd-
 damesse mulle ontakse, et minna sinno arma ja
 iggapäwase kabhetsemisse ja pattust, wõõrmisse
 läbbi woiksin omma wann kurja süddant sur-
 rerada teige pattude ja kurja himmudega. See
 pärrast hoia mind, teigemägaewam Sunisteggia
 selfinnatšel päwal kurrati kuulatusse eest, et
 temma mind niedmisse ja wandmiste, liajomis-
 se, wargusse, laiskusse, petmisse, sammakuul-
 matta ello ja mu pattud läbbi omma wõrkude
 siisse ei sa, eaaa se läbbi minno waeše hinge ärra
 ei hukka. Pühhitse mind agga, kallis pühha
 Waim, et se uus innimenne, ehk uus südda,
 meel ja mõtte igapäär woiks etretulla, ja ei
 mitte seimata jaks innimeste nähhes, waid Jum-
 mala ees õigusse ja pühha ello sees ellada. Aita
 mind siis ka, armus taewane Jēsa, et ma om-
 ma tööd teen ei mitte silmakirjaks, kui se, kes in-
 nimeste mele pärrast püab olla, waid et ma
 woiksin omma wannematte fanna kuulda, waga
 süddamega Jummalat kartes, ja hea melega
 teha, mis nemmad käskwad. Anna mulle ar-
 mo, et minna ka nende fanna wõdtran kuulda,
 kes wägga waljud on, ja mind ligga tõga wae-
 wawad, et ma usfugguste wästo ei nurriše,
 waid

waid kindlaste ussun, et ka se minno heaks peab
 tullesma, kui minna kannatlik ollen, seik et teik
 peab heaks tullesma neile, kes Jummalat armast-
 tawad. Zuhhata mind nende, armas taewane
 Jēsa, tänna ja iggal aial, et teik minno mõite,
 tegoo ja ello woiks sinno mele pärrast olla. Ein-
 no holeks annan minna omma hinge ja ihho,
 wannemad, suggulased, tege emmaste teik
 waggad risti, innimesed; siano pühha Waim
 walitšega mind, sinno pühha Ingel olgo minno
 jures, et se kurri waentlane minno peäle ei sa
 woimust, Amen.

Shto = Palwe.

Sh! helde, armolinne, teigemägaewam Jum-
 mal, meie Jesanda Jēsusse Kristusse Jē-
 sa, sind tannan minna teigest süddamest, et sin-
 na mind minnewal päwal omma sure armo ja
 wäe labbi olled hoionud ja kairsuud, et kurrat
 omma karwalusšega mind ei woinud hukkada.
 Minna ei olle mitte wäart teige se armo, mis sa
 minnule norelt põlweilt siit sadik ja tänapäär
 olled teinud. Mis tänno woin minna sinnule se
 eest anda? Paljast-fannast ei holi sinna mitte,
 waid sinna ütled: auna, mo roeg, mo tittar,
 omma süddant minnule, ja olgo sinno te ehk taht-
 minne minno mele pärrast. Minno helde Jēsa,
 sa tead, misfuggune kurri südda mul on, se ei
 tahha mitte sinno teid armastada, waid ilka
 laia tee peäl kōia, mis hukkatusse siisse satab.
 Wotta sedda kurja süddant minno seest, ja wä-
 randa

randa pääw päwa. minno eksitussed, ja te mind õige u-fo läbbi kolbaraks, et minna omma patto hädda süddamest tunnen, kahhetten, ja omma õnnisteggia Jhesusse Kristusie pole korwaste hoian, kes ükspäinis wäggew on minno patto hamid parrandama, ja minno ihho ja hinge pühhi-sema. Tullela minno mele, et kui se tännapawane pääw on lõpmud, nenda ka minno ello päwad peawad otša sonna, ja et sinna siis igga ühhega tahhad arwo pi dada, kuidas temma sin ilmas on ellanud, ja temma kätte maksta sedda mbea, kui iggaüks saab teinud, olgo hea eht kurri. Anna mulle sepärrast iggapäwa pühha murret minno hingeest piddada, et minna woiksin tänna ja igga õhto omma wiggadusjed ja eksitussed sulle süddamest ülestunnistada, ja nende wasto abbi otsida ja leida. Oh Jhsand! maenitfe mind allati omma pühha Waim läbbi. Anna mulle andeks Jhesusse Kristusie minno Jhsand pärrast keik minno eksitussed ja pattud, mis on teadawad eht teadmatta, misga minna sinno wasto ollen eksinud, ja puhhast minno süddant neist armolikkult. Hwia mind sefimmatsel õsel keige patto, kurja ja kahjo eest, ja ärtata mind hemmo warra ülles, et minna ue päwaga woiksin ue ello sees káia, keigest lihha ja waimo rojussest pühha Waimo abbi läbbi ennast puhtaks tehha, ja sedda pühhitsemist lõpetada Jummal la kartus'es, Jhesusse Kristusie minno õnnisteggia pärrast, Amen.

Hom:

Hommiko-Palwe Pühhapäwal.

Oh! keigewäggewam Jummal ja Jhsa, ma ja taewa Koga, sinno jure ma tuhen; sinno ette lauan minna põlmeti mahha ja tännan sind keigest süddamest, et sa mind sefimmatsel õsel omma armo tibadega olled kaitstud, ja kurja waimo ja temma seisi eest armolikkult hoidnud. Sepärrast peab minno südda ja su sinno helde armo kulumata. Sulle olgo au, kitus ja tänno nüüd ja igaweste. Ma pallun sind ka, et sa tahhaksid mind sefimmatsel päral ja iggal ajal keie kurja eest hoida. Sinno hoteks annan minna omma hinge ja ihho, omma ello ja keik, mis mul on, ommad mõtied ja sannad. Õnnista sinna, oh helde Jummal! minno sissetunlemisse ja wäljaminnemisse. Olgo ie pääw mul õigeks pühhaks päwaks; et ma muud ühtegei ette ei wõtata, egga te, kuid ükspäinis sedda, mis läbbi, sinno nimmi saaks pühhitsetud, ja sinno rukmeie sisse tulleks. Ärra lasse mind mitte ükspäinis omma uledega tännapäaw sind tenida. Te lahki minno südda, et so sanna woiks sinna sisse tungida. Aita, et ma sinno sanna ja jultust hea melega tulen, meles pean ja omma ello se järrele parrandan. Sel essimesel päwal olled sinna, keigewäggewam Jummal, sedda essimeest walgust lonud, oh ärra jätta minno süddant siis mitte pimmedusse sisse, waid ütke ka nüüd omma keigewäggaama sannaga, Et sinno walgus ka minno süddames peab tousuma, et ma keigest rummalussest saaksin peastetud ja kui üks wal-

walgusse laps woiksin ellada, Jhesusse Kristusse, se tööfise walgusse pärrast, Amen.

Oheto = Palwe Pühhapäwal.

Jggawenne ja armolinne Jummal, ma kidan ja tännan sind süddamest, et sa mind tanna päärw keige kurja ja kahjo eest olled hoidnud. Sa olled mind omma pühha sannaga rohkestesõ nud ja minno hinge jahutanud; sest on minno südda rõmus, ja minno hing kidad sind sinno heldusse ja armo pärrast. Ma pallun sind ka allandikkult, hoia ja kaitse mind weel eddespidi keige hinge ja ihho kurja eest. Anna mulle armas Jsa, sedda armo, et ma unneske patto ei te waid, et keik, mis ma mõiten ellik nään, pühhasi Wai, must woiks tulla. Gesamma Waim wõtko keik hirmo minno süddamest ärra, et ma julgeste Jhesusse Kristusse nimmel maggan, ja homme warrahho ja hea terwissega ülestoufen. Ärrata mind diael aial ülles, ja sata mind rõmoga minno tö kallale minnema, ja seddasamma sinno tabtmisse järrele teggema. Ja kui se aeg tulles, et ma sest ilmast pean ärraminnema, siis seisa sinna truiste mianno jures omma abbiga, et ma surmaga nenda woitlen, et ma sedda ärrawoidan, Jhesusse Kristusse surma woitlemisse pärrast, Amen.

Hommiko = Palwe Esmaspäwal.

Oh! mis rahjo head olled sinna, armolinne ja helde Jummal, mulle teinud, et ma rahho

ho ja hea terwissega sedda päwa ollen sanud nähha. Kuida pean minna sind keige sinno beategemiste eest tännama? Ei maksa middagi sinno ees, mis sinno käest ei tulle; siis läkita sinna issi mulle omma pühha Wa mo, et ma temma juhhatamisse ja nou lobai, sulle tänno annan, ja mis mulle tarwis lähhäb, sinno käest pallun. Wõtko mind selfinnatjel päwal omma warjo ja kaitsemisse alla, et minno hinae ja ihho woenulased ühstegei kurja mulle ei te. Wallitse sinna mind armas Jsa, et ma middagi ei hakka egga löppeta ilma sinnota. Önnista minno tö ja tegaemine. Ehkita mind keige pühha kumbede ja wiisidega. Anna armo, et ma woiksin omma pattude pärrast ärdaste nutta, übbe ue ja woimolikko ello sees ellata, ja päärw päwast Jummalat tarkusse sees kuswada. Selfinnatjel päwal olled sa, wägger Jummal, ärralahutanud sedda wet, mis taewa peäl on, kus pilwet on ja linnud lennawad, sest weest, mis ma peäl on. Oh! se patto wessi on wägga tousnuud minno süddames; lahuta seälamma ka ärra sedda patto wet, et mo südda woiks sinno Paradisiks sada, ja seäl sees uff, armastus ja kannatus kaswada, nenda et pärrast ükski pat mind sinnust ei lahuta. Sinnust ma pean kinni, siis tule mind ka Jhesusse Kristusse pärrast, Amen.

Oheto = Palwe Esmaspäwal.

Oh! iggawenne Jummal, minno keel peäl järregeste sinnust rõkima, ja ülema: litedud olgo minno helde Jsa, sest temma teeb minno hinge,

gele, ja ihhule paljo head, temma heldus kestab iggaweste. Sesamma sinno heldusse pärrast pallun minna sind: kaitse omma wäega mind ja keik, mis sa mulle olled annud. Olle sinna mulle isse warjaks, ja olle mulle armolinne, sest so peäle lodab minno hing. Minna heidan ennast nüüd Jესusse nimmel mahha, ja maggan rahhoga; sinna agga, oh Jsraeli kaitšia! ei uinu egga magga. Tõsta siis omma palle nalgust minno peäle, kui ma maggan. Minna ollen, armas Jummal, ristmisse läbbi sinno armsa Poja Jესusse Keistusfega temma surma sisse mahhamaetud; siis te mind ka temma üllestousmisse sarnatsfeks, et ma siis Kristusfega ue ello sees ellan, ja keige pühhadega surel wiimsel üllestousmisse päwal sinno tootud armo- ja au-rigi sisse saan, Amen.

Hommiko-Palwe Teisipäwal.

Armolinne Jummal, mo pöran ennast sinno pole, et ma enne sinuoga wägin, enne kui ma inimestega hakkän räkima, ja enne kui ma omma tö kallale lähhän; enne tännan minna sind sinno heateggemiste eest, ja pallun sinno läest õnnistust, et minno tö ja teggo saaks õnnistud ja sinno tahtwisse järrele tehtud. Mu olgo sulle kolm aino Jummalale, sest sinno armo läbbi tuisen minna praego ülles; sinno arm on mind sel õfel hoidnud, ja on rahhoga mo waese pattuse kehha laffrud hingoda. Et agga se õ möda läinud, ja wäaw meile hakkab paistma; siis ärra jätta sinna, oh armas Jესus! sa õigusse päilik, mind mitte pimmedusse, ja süddame söggedusse sisse,

sisse, waid hakka nenda minno süddames paistma, et iggawiks saaks nähha, et Sinna mo sees olled. Se päwal olled sa maad lahutanud merrest ärra, et Ma kuivaks saanud, ja olled sedda selfammal päwal pude, roho ja keige suguste rohtudega ehhitanud. Minno südda on, parrago Jummal! weel kui üks wessine so, mis head wilja ei kannata; siis lahuta sinna, armas Jummal, minno süddant ka sest patto weest, et se saaks tahhedaks ja heakst, ja et ma saakün ühhe pu sarnatsfeks, mis jõe äres on istutud, mis omma wilja annab ommal aial, ja keune lehhed ei piddene. Oh Jესand! aita ja anna, mis ma so läest pallun, Jესusse Kristusse pärrast, Amen.

Ohhto-palwe Teisipäwal.

Selde Jessa, sinno armo läbbi on se tännane wäaw möda läinud, ja iowan ifka ennam surma pole. Kidetud olgo sinno kallis nimmi, et sa mulle aega annad ennast pattust pörda, ja et sa mind ep olle äkkitse surma läbbi siit ilmaft ärrakorristanud. Sedda head tahhan minna sinno pühha Waimo läbbi ifka meles piddada, ja se pärrast keigest süddamest sind lita. Ma pallun sind, minno ello armastaja: Anna mulle weel ni paljo aega, et ma woin patta peäle woimust sada, ja omma hinge waenlased omma jalge alla tollada. Sedda pallun minna sinno läest keigest süddamest; sest minna polle, parrago Jummal! weel mitte niisugune, kui minna kül sinno Janna järrele peakio ollema. Kinnita se nou minno sees,

et hakkān patto wasto sure hole ja murrega pan-
nema, ja pīān sind, oh helde Jummal! kätte sada,
et ma teps ilma sinnota ei ella, waid et sa minno
sees omma armo ja wāega woiksid ellada. Se
asja peäle möttestes, heidan ma ennast mahha,
ja pallun sind: Ärra lasse mind mitte sind ärra-
lunnustada, waid anna armo, et ma omma wodi
heites sind meles pean, ja hommie ülesärkades
sinnust hakkān rākina. Siis tean minna tōeste,
et mul ei sinni ühtegi kahjo. Sedda pallun min-
na ka JEsusse Kristusse pärrast, Amen.

Hommiko = Palwe Kästnāddalil.

DH! sinna suur Jummal, kes sa issi walgus
olled, ja ellad ühhe walguse sees, kuhho üks-
ki ei sa, ja siiski ni armolinne olled, et meil waes-
tel lubba on, sinno pühha palle ette tulla sind pal-
luma; sepärrast tullen minna ka selfinnatsel hom-
miko tunnil, ja ni klutan omma süddame pōtwed
sinno ette, ja tāma sind sinno sure armo eest,
mis sinna mulle keik minno ello aial olled näitnud.
Sest sinno armo läbbi ollen minna weel ellus, ja
ollen sedda päwa sanud nähha. Sa olled mind
omma warjo alla wōtnud, truiuste mind kaitse-
nud, ja omma wāe läbbi keige kurja eest hoidnud
nenda; et ma hea terwisega omma tōöd woin
tehha, ja ommad asjad aiada. Minno mele tuls-
leb, et sa sel päwal sedda päilikkō, kui, ja need
täshed olled lonud. Needsammad tewad truiuste
sedda, mišpärrast nemmad on lodud. Oh! siis
ärra lasse mind ni weleto olla, kui need, kes sest
ei holi, mis meie kohhus on sinno tahtmissē jär-
rele

rele tehha. Tulleta ikka sedda mo mele, et sa las-
sed omma päilikkō kurjade ja waggade ülle üles-
tousta, ja lassēd wihma sadada bigede ja ülle-
kohustē peäle, et ma woiksin sinno jägede sees
kāia, ja armolinne o' a omma liggimesse wasto,
kui sinna taewane Jsa armolinne olled. Kitku
siis, helde Jsa, minno süddamest ärra keik wi-
ha, wiikamist, kadedust ja tiggēdust; anna
mulle üks pehme südda keikide innimeste wasto,
et ma ka omma waenlastele woiksin head tehha,
head neile sowida, ja nende eest palluda, Keik
muud head, mis ial weel sinno kääst tulles pal-
luda, sedda anna mulle, armas Jummal, roh-
kēste minno Snnisteggia, JEsusse Kristusse
pärrast, Amen.

Dhto = Palwe Kästnāddalil.

DH! bige ja pühha Jummal, sa tahhad, et meie
peame ka biged ja pühha ollema, nenda kui
sinno olled. Ägga minna waene patuine pean
tunnistama, et ma issiennest ei olle egga bige
egga pühha, ja siiski teed sa mulle pahjo head; sa
hoiad ja kaitsed mind, nenda kui sa tännapāwa-
ga olled teinud. Sepärrast kida Jēsandat, min-
hing, ja ärra unusta mitte ärra, mis head
temma sulle on teinud. Helde Jummal! ma pal-
lund sind, hoia mind pärrast weel nenda, kui sa
tännine mind olled hoidnud keige kurja ja kahjo
eest. Lasse mind ikka ilma liamurreta ja kartus-
seta rahho sees maggada; ja sinno walgus ei lah-
ku minno süddamest, sest sinna, oh Jēsand! wal-
gustad keik pimmedust ja sōggedust. Heida armo
minno

minno peäle, ja anna mulle keik pattud andeks; peästa mind minno patto häddast; pessel mind puhtaks minno elstusfist, ja pühhitse mind läbbi ja läbbi. Issand, kule minno heält, kui ma õse sinno pole hüan, ja wõtta mind kuulda kui mo südda sind õstib. Ärra wõtta omma kät mitte minnust ärra, ja ärra jätta mind mitte mahha, sest ma lodan sinno peäle. Kinnita sedda lotust ka minno sees. Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Hommiko = Palwe Neljapäwal.

Selde ja armolinne Jummal, kes sa melle head tehhes ärra ei wässi, waid keikile head teed, ni hästi neile, kes sind kartwad, kui ka neile, kes on tänamatta; minno kohhus on selfinnatsel hommiko innuil sind tännada, sest sinno arm kes- tab iggarwest, ja sinna ep olle mitte waatnud minno pattude peäle, ja ep olle nende pärrast mind mitte mihhelnud; waid sa olled mind omma tibatoga katnud, et mulle ühtegi kahjo ei olle sündinud, ja et ma sedda päwa jälle olen sanud nähha. Anna armo, et ma sedda päwa ei prugi pattuks, waid sinno auuks ja minno hinge õnnistusselks. Hoiat mind sel päwal ja iggal aial ebba usso wi- sude ja kombede õest, et ma mu asja peäle ei loda, kui ükspäinis sinno peäle. Sa olled käsknud, et ma omma palle higgi sees omma leiba pean sõ- ma, ja selks olled sa kuus päwa seädnud, et meie nende sees omma tööd peame teggema. Anna omma armo, et ma keikluggust tööd, mis ial ette tulleb, julgeste ja rõmoga ärrateen, ja sinno käest õnne ja õnnistust pälün. Sinista ka, armolin-
ne

ne Jummal, keik, mis ma ette wõttan, ja ärra lasse mind mitte omma hinge tööd ärra- unnu- tade; waid et ma tööd tehhes sinno peäle mõtten, ja ommas süddames sinno pole õhkan. Sinista keik, mis sinna mulle olled annud; ja nenda kui sa sel päwal olled lonud need linnud taewa al, ja kallad merre sees, ja olled murret meie eest pidda- nud, enne kui meie weel õllime lodud, et meie neist piddime toidust söma; nenda pea nüüdke weel murret meie eest, ja lasse linnud taewa al, ja kal- lad keige wette sees siggida. Keige- ennamiste agga täida mo südda usso, armastusse, kannatusse ja pühha kombedega, et ihho ja hing saaks üllespetud. Se sedda armolinne Jummal, Je- susse Kristusse pärrast, Amen.

Ohjo = Palwe Neljapäwal.

Selde taewane Issa, minno tännan sind süd- dame ja suga, et sa päwa ja ööd lonud, ja olled sedda päwa seädnud, et meie omma tööd peame teggema, ja sedda ööd, et meie same hing- gada. Kidetud olgo sinno kallis nimmi, et ma tännapäaw sinno armo läbbi olen joudnud om- ma tööd tehha, ja olled keik kurja ja kahjo min- nust ärrateelnud. Anna nüüd, armolinne Jum- mal, et mo wässiinud ihho sel õsel nenda saaks hingada, et ühtegi kartus, hädda, eaga willestus mind ülles ei ärrata. Sinist, oh Issa! wõtta mind wästo ommaks lapseks, et ma julgen om- ma Pea sinno süresse panna. Sels ebbita mind dige usso, rõssise armastusse ja pühha kannatus- sega, et minno südda kindlaste sinno isjalikk

armastamispeäle woiks lota. Lasse siis ka sinno pühhad Irglid olla minno ja minno honette ümber, et kurrat se mõiraja loukoer ossa minust ei sa. Noia meid tulle, kahjo ja wargade eest. Wmaks olle sinna, oh! armas Jeesus, mulle ossaks, siis uinun minna rõõmfaste maggama. Amen, se sündko uenda, Amen.

Hommiko = Palwe Redel.

Dh! Keigerwäggem Jummal, Ma ja taewa Loja, ma tullen praego sinno pühha palle ette ja tännan sind keige se hea eest, mis sa mulle minno ello aial olled teinud. Sa olled mulle ihho ja hinge annud, ja tännine hoidnud. Ma ollen sinno holeks olnud, ja sa olled murred kannud, et mo hing, mis patto läbbi olli ärarikkutud, ja piddi hukka minnema, pattust sai peästeind ja piddi ueste sündima. Sa olled sel päwal sedda essimest innimest tonud, ja jummalliko wiiside ja kumbedega ehhitanud. Dh! armas Jummal, wata nüüd minno peäle, misfuggune ma ollen; kelle sarnane ollen minna nüüd? Parrago Jummal! kurrati näggo näikse mul ja keikil innimestel ollerwad. Parranda siis sedda mis on ärarikkutud. Seks olled sinna jo omma ainust Woega Jeesust Kristust ilmaile lakkitanun, et temma piddi meie sarnatseks sama, ja meie pattud risti peäle kandma, et meie piddime jälle temma sarnatseks, digeks ja pühhaks sama, ja et Jummal näggo meie sees saaks jälle üllesehitatud. Aita, et ma otstu abbi omma õnnisteggia Jeesuse käest, kes sel päwal risti on lödud, ja temma peäle dige usfo sees

sees watan, ja hakkat sedda patto wiiklama, mis minno õnnisteggia on risti peäle saatnud. Aita siis ka, armas Jummal, et ma omma lihhalikkud himmud risti löön, ja ühtiaie omma Kristussega surren, et ma temmaga jälle woin üllestousta, ja ühhe ue ja wagga ello sees ellada, ja uenda ennam ja ennam sinno sarnatseks sada. Seeb se on, mis ma keigest siidamest sinno käest pallun, wõtta minno palwed kuulda Jeesuse Kristusse kannatamispe ja surma pärrast, Amen.

Ohro = Palwe Redel.

Dh! helde Isfond Jummal, minno südda, meel ja keel hakkab praego sind tännama: sest sa olled kui se armo hallikas tännapäaw rohkeste omma armo minno peäle lastnud tulla. Ollestik keik minno liikmed keled, siiski ei jouaks nemmad keik sinno heateggemised üllesräkida. Sinno arm on se, et ma weel ellus olen; sa olled mo hinge hoidnud hukatusse ja mo ihho pahhan haigusse eest; paljo kurja olled sa minnult ärälä nud, ja olled mind rohkeste õnnistanud. Olle siis, armas Jummal, niuggune weel minno wasto, kui sa tännine olled olnud. Wõtta omma holeks mind, ja keik, mis mul on, ja katta mind omma ribadega, et ma rahhoga maggan, ja homme warra ue rammoga üllestoussen, ja omma tööd sinno auuks hakkat ja löppetän. Ja kui minno wõimne ello tund tulleb, siis linnita mind, et ma kindla usfoga Jeesuse Kristusse peäle lotes, siit ärälähhan, ja iggaweste õnsaks saan, Amen.

Hommito = Palwe Laupäwal.

Sh pühha Jummal! helde Issa, minno eessi-
 menne tö peab se ollema, et minna siud kida
 ja tännan; sest üpris suur ja hea on se, mis sa mul-
 le olled teinud. Minna ep olle wäärt neid heateg-
 gemissi, mis sa mulle teed iggapäiw. Paljo head
 olled sa minno ihule teinud, agga paljo ennam
 mo hingele: Sest sa olled mind ristii rahwa seos
 lastnud sündida, lus ma sinno sanna tahtmist
 saan öppida, et ma woiksin ommast pattust peä-
 fedä ja iggaweste önsaks sada. Minna lähhän
 nüüd ta omma töte ja wöttan sedda ette, mis sa
 issi mind olled kätknud tehha. Önnista siis min-
 no tö ja teggeminne; önnista minno wäljamin-
 neminne, et ühtegi willetust egga äppardust mulle
 ei sünni; önnista minno sisetulleminne, et ma
 nenda omma kotta taggast tullen, et ma wäljas
 ühtegi patto ei olle teinud. Sel päwal olled sa,
 taewa ja Ma Loja hinjamud, ja omma kätte tö
 peäle waatnud, ja wata! keik olli wägga hea.
 Mis pean minna waene üttema, kui ma watan
 ja möllen keige se peäle; mis ma sel näddalil ol-
 len teinud? Ei ma tobhi ommad pattud ärrasal-
 tata; minna tunnistan, et minno tö ja teggo ei
 kolba; sepärrast pallun minna: Heida armo
 minno peäle, ja anna mulle keik minno pattud
 andeks: Kinnita mind omma pühha Waimo
 lähbi, et ma parreminne ennast woin tullemal
 näddalil patto eest hoida. Ärra tüddi ka mitte
 ärra mulle head teggemast waid sinno heldus ja
 arm olgo minno peäl iggaweste JEsusse Kris-
 tusse pärrast, Amen.

Shhto:

Shhto = Palwe Laupäwal.

Sh! sa iggawenne Jummal, üks näddal on ta
 sinno armo lähbi rahho ja hea terwisfega
 nibda läinud. Sinna suur Jummal olled sedda
 head mulle teinud. Zubba ma olleksi ammogi
 bukka läinud, kui sinna ep olleks mind kaitstud.
 Sepärrast tännan minna siud keigest süddamest,
 ja pallun siud allandilku: Hoia mind keige häd-
 da ja willetusse eest. Sa olled tru, sepärrast lo-
 dab mo südda sinno peäle, sefamuna lotusfega hei-
 dan minna ennast mahha. Sinna agga, ah helde
 Issa! tulle mo süddamesse, ja te emesele sinna
 asfet. Ehhita minno südda usso, armastusse ja
 kannatusfega, ja ärra lasse mind ühtegi möttelä,
 räkida ehl tehha, kuid üks päinis sedda, mis so
 pühha Waim wötäb miano sees tehha. Anna
 armo, et ma haktan ma üüma ärrapöigama, ja
 taewa järrele iggattema, ja kui se tund liggi saab,
 et sa, oh armas Jummal! mind sinna taewa tah-
 had sata, siis olgo so pühha Waim minno sees,
 et kui ma teys ei woi räkida, temma süski minno
 sees löpmatta woiks öhlada, ja nenda sinno püh-
 ha palle ette tulla. Kule minno palwe, armas
 Jummal, JEsusse Kristusse pärrast, Amen.

Üks Täanno = Palwe

Meie JEsanda JEsusse Kristusse

Junnimesseksamisse ja Sündi-
 misse pärrast.

Sh sa helde armolinne Jummal! Poeg JEsus
 Kristus, sa öige innimeste armastaja! an-

B 5

litus,

litus ja tänno olgo sulle sinno sure helduse pärrast, et sa meie lihast ja werrest olled ossa wõtnud, meie wennaks sanud, ja meid keil ni wägga auustanud, et meie sinno läbbi Jummalalapsiks ja suggulasiks olleme sanud. Sa suur kunningas, keilide isfandatte Isfand, sa keige kõrgem, wäggeram ja rikkam Isfand, kuida olled sinna meie waese, alwa ja nõdra lihha ja werrega enast kihlanud? Kuida olled sinna meid isse Jummalaga au ja nou sisse üllendanud; et sinna, kui tõsine inimenne, selle kolm aino Jummalaga sees nüüd olled ja ellad? Inimenne on watto läbbi koggoniste ärrarikkutud, wata, kui wägga on temma nüüd sinno sees pühhitatud ja puhtaks tehtud! temma olli ärranetud; wata, kui ta sinno sees on õnnistatud! Sa olled niisugguse inimese ihho ja hinge enesele wõtnud kui meil on, et sa meid ihho ja hinge postest piddid terweks teggema. Anna armo, et minna nüüd mo hinge, ihho ja selle liikmed, mis sinna ni wägga enese sees olled auustanud, pattudega mitte ei rojasta egga teota, waid et sinna minno sees, ja minna õige usso läbbi sinno sees woiksin pühhaste ellada. Sa õnnistatud neitsi Poeg! Sa Isfanda õnnistatud! Selle sees keil rahwast Ma peäl õnnistakse, meie ollime Jummalast ärralahbutud; ennä! Kuida meie sinno sees ni kindlaste Jummalaga olleme ühte sanud! meie ollime kurratist teotud; ennä! kui wägga nüüd sinno sees auustud! meie ollime Jummalaga wihha al; ennä! kui wägga nüüd sinno sees armastud.

Oh!

Oh! kuida woib Jummal nüüd meie wasto wihha piddada? kuida woib ta meie waenlane olla? kuida woib ta meid rikkuda, kes meie temma lihha ja werri olleme? ükski ei olle ial omma enese lihha wihlanud. Otsi kui sinna, armas Jesus, nüüd tõsine Jummal ja tõsine inimenne iggaweste jaäd, nenda on Jummal sinno inimeseksamisese läbbi meile kinnitanud iggawest sõbrust, iggawest armo, iggawest leppitamissi, iggawest laste õigust, iggawest rahho Jummalaga ja inimeste wahhel, et meie sinno sugguõõsa olleme, ja kui sinno ommaksed ja wennad sinnoga woime ellada iggaweste. Oh mo kallis Jesus! sinna olled selge arm, heldus, rõõm. Sinna olled se õige walgus, mis meid walgustab; sinna olled se õige te, mis Isfa pole juhatab; sinna olled se iggawenne tõde, mis meid õppetab; sinna olled se iggawenne ello, mis meid ellawaks teeb; sinna olled se iggawenne arm, mis läbbi Jummalaga omma armo annetega meile tulleb; sinna olled se iggawenne õigus omma lunnastamisese läbbi, mis meid õniaks teeb. Sinna olled se iggawenne surem Preester, kes meid õnnistab, meie eest pallub, ja kes isfiernast täieks lunnastamisese hinnaks meie pattude pärrast on annud. Sinna ello on inimeste walgus. Nende rõõmustamiseseks olled sa taewast mahha tulnud; Sa olled inimeseks sanud. et inimeseks woiksid Jummalaga lapsiks sada. Oh! kui armas olled sinna minno süddames? Mis illus on so näggo; mis armsad on signo wiisid ja lombed? Mis lahked on sinno kõnned, sa keigeilusam inimeste seast? Oh! minno sõbber, tulle mo süddamesse; mo wend!

wend! ärra põlga mind; minno armastaja!
 ärra taggane minnust; mo peigmees! wõtta
 mind wasto helde su - andmisega; mo süddame
 rõõm! ühhenda emast minnoga, finnita minno
 usko, et sinna tõeste ja rääste omma Jumma-
 likko werrega mind olled ärralunnastanud, ja et
 sa omma inimeseseksamisise läbbi minno wen-
 naks sanud. Kellel halle meel minnoga on keige
 minno hädda pärrast, ja kelle jure minna keige
 waewa sees julgeste woin tulla ja korowaste abbi
 ofida. Keige ennamiste tulleta mo mele, et sa
 minno lihha ja werre isfiennese sees ülle keikide
 taewaste, ülle keige Inglide, jummalikko au
 sisse olled tõstnud, et minna keik tühja illo sin
 ma - ilma pean ärrapõlgama, ja õige usko läbbi
 jo sin, taewas ellama ja sedda au takkanoudma,
 mis sinno sees minno iggaweseks rõmuls mulle
 on antud ja walmistatud.

Oh wõtta armas Jesuke!
 So jängiks minno süddame.
 Oh wõtta temmas hingada,
 Et minna sind ei unnieta,
 Amen.

Üks Tanno - Palwe.

Jesuse Kristusse kibbeda
 Kannatamisese pärrast, misga temma
 meid Jummalaga leppitanud.

Oh! Jesus Kristus, sa ilma süta Jummalaga
 Ta!, kes sinna ma - ilma pattud olled ärra-
 kannud! ma tännan sind süddamest sinno kibbeda
 kan-

Kannatamisese ja surma eest, kui keige ma - ilma
 hädda, se on keikide inimeste kurbdus, abhas-
 tus, wallo, kartus ja wärrisemmine sinno peäle
 tulnud ja sinno hing kurwaks sanud surmani.
 Kes woib sinno hinge abhastust ärramoisra ja
 ülleeräkida? Oh! sedda hinge hädda! oh sedda
 süddame wallo! oh sedda waimo jällestust! oh
 sedda surma woitlemist! oh sedda werrihiggi!
 mis tännalikko süddamega pean minna sind was-
 tomõima? Oh Isand! sa olled tõeste keikide
 eest surina maitstnud, se eest tännan ma sind, sa
 tru südda. Ma tännan sind sinno allandlikko
 palwe eest, kui sinna aedas omma palles peäl
 Jummalat kummardanud, ja isfiennast minno
 asemel Jummalale ohwriks annud. Minna
 tännan sind sinno kõidikkude eest, misga sinna
 kui kurjateggia finniseatud olnud, et sa mind
 neist iggawesse surma pealust tahtsid lahti peästa.
 Minna tännan sind sinno hawade pärrast, kui
 sind minno patto pärrast piitsaga lödi, minna
 tännan sind sinno sure allandusse ja tasfase mele
 pärrast, misga sinna minno kõrdust, au - ahnust,
 wiha ja tiggedust olled maitstnud ja ärratassu-
 nud. Ma tännan sind, et sa omma risti - surma
 läbbi sest wiimsest ja birmsast Jummalaga kohtust
 mind olled ärrapeästnud. Ma tännan sind sinno
 kibbowitsa kroni pärrast, mis sa minno heaks
 kannud, et sa iggawesse au - kroninga mind woik-
 sid ehhitada. Ma tännan sind, et sa kui üks
 ärranetur, taewa, ja Ma wahhel risti peäl olled
 ponud, ja mind se läbbi sest iggawessest need-
 missest ärralunnastanud. Oh sa pühha ihho!
 oh sa helde südda! oh sa kallis Pea! oh sa
 illus

illus palle! oh teie selged silmikese! oh teie õnistud käd! oh teie kassinad kõrvad! oh teie kaunid jallad! kuidas ollete teie keikipiddi minno patto pärrast waewatud? Oh Jummal! kui suur on sinno wiha patto peäle, et sa omma almsündinud. Voia peäle ei olle mitte armo heitnud? Oh JEsus! kui suur on sinno arm minno wasto, et sa seest-ja walgaspiddi sedda ilmaräkimate pörgo wallo ni kannatlikko süddamega kannatanud, et minna ei piddant sedda iggawest surma nähha sama iggaweste.

Minna tännan sind, et sa ristid peäl sinno omma waenlaste ja ka minno eest, kelle pattud sind ristid peäle saatnud, olled pallunud ja ütelnud: JEsu, anna neile andeks, sest nemmad ei tea, mis nemmad tewad.

Ma tännan sind se sanna eest, mis sa Joannesile olled räginnud: Wata! se on sinno emma. Käl sa wõttad ka minno eest muuret piddada ja minno kurbdusse mind rõmustada.

Ma tännan sind ka neuwe rõõmsade sannade pärrast: Täna pead sa minnoga Paradisis olema. Ma pallun sind, mõtle ka minno peäle ommas rikis, ja wiimse hädda sees te mulle paradisi uks lahti, et ma täie lotusfega rõõmsasta sitt woin ärralahluda.

Ma tännan ka süddamest se sure hinge hädda pärrast, mis sees sinna olled küssendanud: Minno Jummal! minno Jummal! miks sa olled mind mahhajättnud? Kinnita se läbbi minno usko, et sa mind surma häddas nüüd ei tahha mitte mahhajätta, waid et sa kui minno JEsand

ja

ja minno Jummal tahhad teigest häddast mind lahti peasta, ja mind õnsaks tehha.

Ma tännan sind so janno pärrast, et sa ütelnud: Mul on janno. Olgo sulle ka janno minno hinge õnnē järrele, ja kustata minno janno se ello: weega, mis keeb iggawesse ello sisse.

Halleluja! Kitus ja tänno olgo ka sulle se rõõmsa sanna eest; Se on lõppetud! sest nüüd olled sa ka wiimse tinga Jummalaga kahto ees minno ärralunnastamisest maksnud, ja minno õnnistusse õfius on sinno käes. Sepärrast tännan minna ka winaaks sind so wiimse sanna eest: JEsu, sinno kätte annan minna omma waimo! Sest sinno surm on mind Jummalaga leppitanud ja minno surma ärraneelnud, et ma ka omma waimo sinno ja minno taewase JEsu kätte woin anda, ja temma armo sees hingada iggaweste. Sedda saggust täielikko lunnastamisest hinda olled sa, taewane JEsu, minno iggawesselt lunnastamisest wastowõtnud, et sa ei tahha minnoga kohtusse minna, waid omma hallastusse rikkust pattude andek-andmisest läbbi üllesnäidata. Sinno Voia JEsuse kallid surm toob mulle nüüd õigust, kui tab Jummalikko rahho, ja annab hingele rõõmo, et ma hea melega woin keik pattused hinnud surretada, ja minno JEsuse auuks waggadusse ja õnnistusse sees ellada ilmaõpmatta.

Sest nüüd olgo taewas tänno JEsale!
 Kes meid sures waewas airtnud heldeste,
 Kitus olgo järgest JEsusele ka.
 Pühha Waim! sind kõrgest kiitko ilma-ma.
 JEsand, heida armo meie peäle, Amen.
 Täanno

Jesuse Kristusse Zummala Poia rõõmsa ülestoumissse pärrast.

Dh! sa keigewägewam, patto, kurrati, surma ja põrgo ärrawoitja, Jesus Kristus! minna tännan sind süddamest sinno rõõmsa ülestoumissse pärrast mis läbbi sinna surma kääst woimust ärrawõtnud ja hukkaminnematta ello walgusse ette tonud. Sinno kääs on nüüd surma ja põrgo wotmed. Sa olled furnud olnud, ja wata, nüüd ellad sinna iggawessest iggaweste. Surm, kus on nüüd sinno odda? Põrgo - haud, kus on sinno woimus? Ritus ja tänno olgo sulle, kes sinna sedda woimust nende peäle meile olled saatnud. Sepärrest on minno südda rõmus, sest nüüd kestab mo au iggaweste. Zaewane Issa ei olle sind mitte surma sisse jätnud, waid ürritesse aia pärrast ülesärratanud ja iggawesse auga kui kroniga minno heaks sind ehhitanud. Minna ollen nüüd tbeste sinnoga ülesärratud, ja sinno sees ülestousnud, ei ma ue ello sees pean kaima. Sinna olled issi tbeste se ülestousminne ja ello, kes sinno sisse ussub, ei lähhä se surrema, et ta kül surreb. Sinna olled nende usklikkude ello, ja ei surre mitte, sepärrast ei woi ka nemmad omma ello mitte ärrakautada. Oh minno Issand! kuida olled sinna sure auga ommast hanaft ülestousoud, nenda et Ma wärrisenud, ja sinno waenlased kohlunud ja suurt hirno tunnud. Agga omma sõbradele, neile patto kahhetsewa Züngrittele, olled sa ennast heldeste näitnud, ja Mariale üttel

ütelnud: Minne ja üttele minno wendadele: Minna lähhän ülles minno ja teie Issa, minno ja teie Zummala jure. Oh! kui rõõmsaste olled sa pärrast issi nende jure tulnud, ja sedda rahho Zummalaga neile kulutanud. Sa olled nendega sõnud ja jonud nende usso kinnetusseks, et sa tbeste ellad, ja olled nende süddamed taewa rõmoga jahhutanud. Oh sa helde, armolinne, rõmus ja ellaw rahho saatja! tulle ka minno süddamesse ja rõmusta minno waese hinge. Kuluta mulle ka, et sa Zummala armo, pattude andeksandmist, õigust, woimust, rahho, iggawest rõmo ja ello omma ülestoumissse läbbi minnule olled saatnud, ja patto, surma, kurrantit ja iggawest hokkatust ärrawoitnud, ja minno heaks kautanud. Nüüd anna armo, et ma süddamelikko pattuspõõrmisse läbbi ka waimolikkul kombel pattusest ellust ülestoussen ja sinno auuks eddes piddi ühhe ue ja wagga ello sees woiksin ellada. Lou'e sinna minno sees ülles, rikku kurrati teud minno süddames ärra, ja wallitse omma Waimoga seäl sees kui minno hinge Runningas. Kui nüüd selle Waim, kes sind surnust on ülesärratanud, minno sees elolab, siis wõttab selamma Waim, kes sind, minno Jesust, surnust on ülesärratanud, ka minno furnud kehha haudas ellawaks tehha, ses pärrast et ta seäl sees kui omma hone sees siin on ellanud. Siin on meie ello warjule pandud minno sees, agga seäl sawad meie ihhud sinno ärrafellestud ihho sarnatseks sama, ja meie peame sinno ga au sees awwalikkuks sama ja jama iggaweste.

Oh armas Island, Jesus Krust!
 Sa toudid iurmast ülles,
 Meid peasta jumast kurratist?
 Meid hoia ommas süll s;
 Oh aita omma Waimoga
 Meid keit uut ello algada,
 Mis sinna meile saatsid, Amen.

Üks Tänno-Palwe.

Meie Issanda Jesusse Kristusse
 rõõmsa taewaminnemisse parrast.

Oh! sa keigewäggewam ja iggawenne ello
 Würst, Jesus Kristus, kes sa omma
 rõõmsa taewaminnemise läbbi Zummala au
 parrama läele olled istnud, ja omma waenlased,
 patto, surma, kurratid, ma ilma ja iggawest
 põrao omma jalgade allufeks järjeks pannud.
 Kuida pean minna teddasuggust woimust ja wal
 lufust hästi kül kiitma ja tännama? Sa olled
 meie pattude puhastamist isfiennesse läbbi teinud,
 ja parrast üllemaks sanud kui keit Inglid taewas.
 Seit sinno taewane Issa on sind pannud istma
 omma parrama läele taewas keige Würsti wal
 la, ja woimuse, ja wäe, ja wallitusse, ja keit
 ühe nimme, mis nimmetakse mitte ükspäinis ses
 sinuastes, waid ka tulewas ilmas, ja temma on
 keit sinno jalgade alla pannud, ja on sind pan
 nud Peaks koggodusse: et sa isfiennesega keit
 pidoid taitma. Nüüd olled sa meie Pea, ja meie,
 sinno

sinno liitmed, olleme jo sinnoga ja sinno sees taewas
 wastasjade sekka seadud. Nüüd tahhad ja om
 mad liitmed ello, walgusse, woimuse, ja hho
 ja rõmoga tõita. Sa olled meie iggawenne su
 rem Preester, ja tahhad meid omna pühha
 Waimoga woida. Nüüd woid sa nende p. twed
 kuulda, ja neid õnsaks tehha, kes sinno nimme
 appi hüüwad, ja sinno peale loowad. Et sin
 na nüüd, kui meie Pea, taewas ellad, siis tom
 mad sa ommal aial meid, so liitmed, ennese järje e,
 et meie seäl olleme kus sinna olled, ja sinno au
 nähha same. Se peale todame meie, ja se
 natse lotusse järrele peab me e ellamine jo sin
 taewas ollema; sest kus meie wara on, seäl peab
 ka meie südda ollema, et meie sedda tall. nouame,
 mis ülleweel on, ja ei mitte sedda, mis Ma eäl
 on. Tomma meie süddamed ennese pole, siis
 meie palwega jookseme sinno järrele. Anna meis
 le pühha hünude tiwad, siis meie järjesti ko
 õhtamistega wso läbbi lenname sinno pole. Oh!
 millal tullen ma sinna, et ma sinno walle saan
 nähha? millal saan ma omma taewaminnemust
 piddama minno ja sinno Issa, minno ja sinno
 Zummala jure? Tulle, Island Jesus, ja wotta
 mind ennese jure. Jah! Amen.

Oh Jesusse, so järrele
 Meid tomma wäggewaste,
 Meid pühhaks te, et ellame
 Kui õnsad iggaweste,
 Amen.

Tänno - Palwe.

Se talli pühha Waimo eest, mis Kristus meile saanud.

Sh minno tallis Isand Jesus! kulda woin minna sind kül tännada se sure jummaliklo ja talli anni pärrast, mis sinna meile olled tootanud ja üttenud: minna tabhan omma Waimo wäljawallada keige lihha peäle, et nemmad peawad kossuma kui rohhi jõe äres. Jahhuta minno ärrakuinud südda omma Waimo kui ello weega, et ma woiksin head wilja sulle lenda. Oh! walgusta, soienda ja süta minno südda diges ustus, armastamisest, palwes ja Jummalä tütuses, et so Waimo annid minno sees woiksid põlleda ja paistada. Oh pühha Waim! sa tallis Jummalä tulloke, walgusta meid. Oh sa ello wessi! jahhuta meid. Oh sa Jummalä hing! te meid ellawaks. Oh sa pühha Jummalä sörm! kirjota omma kässo-sanna meie süddame sisse. Oh sa wäggi ükewel kõrges! kin-nita meid meie nõdrusse sees. Oh sa taewane rõmo - ölli! rõmusta meid meie kurbdusse sees; sa söe wihmoke! kosfuta mele ärranärsitud süddamed. Oh Jesus! walla meie peäle rohkestes sedda dige palwe Waimo, les meie eest ja meie sees pallub ilmaräkimatta õhtamistega, ja les meie waimoga tunnistab, et meie Jummalä lapsed olleme. Lasse tedda meie sees allati õhtada: Abba, aita armas taewane Isä! et meie sest palwest woiklime tunda, et so Waimo meie sees ellab. Temma olgo meie sees üks tarkusse, hea

hea nou ja Jummalä kartusse Waim. Sa tehko meie süddamed selle kolm aino Jummalä hõnests. Sa sunnitago meid ne sündimisest läbbi üks lo-maks Jesusse Kristusse sees. Oh sa iggawenne Waim! põra meie süddamed sestinnatsest il-malikust ellust ärra iggawesse ello pole. Ehhita meie sees Jummalä riki ülles, mis on õ gus, raho ja rõõm pühha Waimo sees. Meie Is-sanda Jesusse tootust mödda õppetä juhata, kin-nita, jahhuta meid ja te meid ellawaks; olle meie eestkostja, abimees, nou-andja, wäggi, meie hinge walgus ja rõõm keige kurbdusse sees. Olle meie waimo wäggi, et meie need libhalikkud himmad enneses sees woiklime lämmatada, et sinno hea Waimo w sid ja kumbed agga meie sees woik-sid kosfuda ja kaswada. Oh meie ainus hinge rõõm! hoia meid, et meie sind pattudega ei kur-wasta ehl ennesest ärra ei aia, waid jä meie süddamesse, ja ella meie hinge sees sestinnatse ja tullewa ello sees. Sinna au Waim, hinga meie peäle, ja anna meie Jummalä au nähha, siin ustus ja waimus ja seal iggawesses ellus.

Oh Isä, helde jaggaja!

Oh! kule palwed armoga,

Ja sedda annet anna:

So waimo mele lätkita,

Siin temma läbbi juhata,

Ja taewaste meid kaäna,

Amen.

Patto tunnistusse Palwed,

mis sees meie ommao pattud Jummalä ette
tunnistame, andeks andmist,

ja eäo parrandamist Jummalä käest
pallume.

Sh! sa suur Jummal, minno Poia ja õnnis-
te gia, ma kaeban ja tunnistan sinno ette,
et mä käl sinno sarnatsleks ja so kumbede järrele
ollen lodud, agga et ma, parrago Jummal! sed-
da õnne ollen ärrakautanud ja kurrati sarnatsleks
sanud, ja mo kurrä südda armastab selle kurja
waino wiisid, kumbed' ja joned. Mi-na wihlan
sedda, mis ja, armolinne Jummal, mind käsüd,
ja püan sedda hea melega tehha, mis mo hinge
waenlased tahwad, et ma omma hinge hukkatus-
sels pean teggema. Mi suur on mo patto hädda
ja kurjus. Ep olle mul õigust, egga pühitsust;
usust minna ei tea armastus on mo süddames
ärrakautnud. Sest ollen minna hirmsaks jo rop-
paks sanud sinno pühha ilma ees. Agga, seeb se
keigepahhem weel on, et ma diete ei tunne, kui
suur minno patto hädda ja kurjus on. Ma ollen
holera olaud ja ei mõttelnud se peäle mil wiisil
mä saaksin sinnoga ärraleppida, ja mo pattust
peastetud. Mo südda on kowwa ja ei larda sinno
wihha, ja ei mõtle diete sinno heateggemiste peäle.
Hallasta sinna, oh tru Jummal mo sure sögae-
dusse ja hädda pärrast minno peäle. Sinno püh-
ha Waim peksko rusuks mo süddand, et ma õp-
piksin tundma ommao pattud, neid süddamest
kahhetsema ja nutma. Kisisu mind wäggsie kur-
rati rigist; anna mulle Jesusse Kristusse pärrast
mo

mo pattud andeks; pesse mind omma Poia wer-
rega puhtaks; kinnita mind, et ma kurrati ja pat-
to wasto pannen, ja neid wihlan. Oh! mo helde
Zsfa, heida armo minno peäle, ja wotta mind
armolikkult jälle ommaks lapleks wasto. Ehk
minna kül ollen sind ärraunustanud ja mahha-
jätanud. Süski ärra unuusta mind mitre ärrä, ja
ärra jätta mind mitre mahha; ärra wotta teys
minno pattude peäle, waid wata Jesusse Kris-
tusse kunnat. misse ja surma peäle, ja selle pärr-
rast kule mo palwe, Amen.

Üks teine Palwe.

Sh pühha ja helde Zsland Jummal! minna
tunnistan sinno ette, et ma ep olle mitte a s-
pänis patto sees sündinud ja ilma te tulnud, waid
ka omma ristmisse seädust mimesugawel wiisil
ülleastunud ja mahhajätanud, sest et ma süddame-
likkus kartuskes ja armastuskes sinno ees ep olle
ellanud. Ma ollen saggedaste ennam omma kur-
ja pattuse tahmisse järrele silma- himmo, waha-
himmo ja kõrge ello sees ellanud. Kuid et ma so
pühha ja head tahmist omma hinge õnnistuskes
olleksin tähhele pannud, ja omma pattust waha-
risii ponud himmo ja ihaldamislega. Anna
mulle armo, et ma omma pohjatumat kurjust ja
hingse hädda keiggest süddamest õppin tundma ja
kahhetsema. Ärra nuhtle mind, omma waest last,
mitte omma kange kohto järrele, waid olle mulle
armolinne Jesusse Kristusse omma Poia pärrast,
ja pühhasta minno südda temma werrega, et ma
se läbbi woiksin sinno mele pärrast olla ja jada
iggawest. Sata uüüd ka minno hingsees üh e
pühha

pühha hirmo ja tüddi keige pattuste himmude, möt ede, sannade ja teggude wasto, ei ma omma ello sees neid mitte ennam ei armasta, waid Jesusse Kristusse omma allandikko, armolisse ja tasfase önnisteggia jälgede sisse astun, ja temma järrel kain omma ello otsani. Kule mo palwe seigest armust, Jesusse Kristusse mo armsa Isfanda önnisteggia pärrast, Amen.

Üks Palwe kui sa tahhad hästi, ja hinge kasjaks Jesuse laua jure tulla.

Dh! armas Isfand Jesus Kristus, mo hinge karjane ja öppia, sinna olled ütelnud; minna ollen se ello leib, kes minnust södb, seliel ei pea nalga ollema, ja kes minno sisse ussub, seliel ei pea ial janno ollema. Minna tullen so jure, ja pollun allandikkult, et sa tahhaksid mind walmistada digeks woobras sefinnatse taewalikko öhto somagia jure, ja mo hinge rõmustada, ja dige tee peale jubhatada. Anna mulle armo minno pattud süddamest ja tõeste tunda ja tahhetteda, ja ehhita mind se dige ussu pulma ridega, et minna se läbbi woiksin nonda, wastowotta ja hoida, mis sinna omma kannatamisse, surma ja üllestousmisse läbbi mulle olled saatinud, et ma nenda woiksin dige woobras so laua jures olla. Anna minnule üks südda, mis allandik on, ja pea lep-pib, et ma heal meel andeks annan neile, kes mind kaetsewad ja wihtawad. Kitku mo süddame seest keik tiggenduse ja wiikka jured, ja istuta mo hing sisse armo ja hallastust, et minna keik inimesjed sinno pärrast armastan. Sinna olled isse ütelnud: Saigedeje lähhäb arsti tarwis,

wis ja murte terwettele. Minna waene ollen haige, aita ja te mind terweks hinge polest. Sinna ütled: Tulge minno jure keik, kes teie ollere koormatud ja waewatud; minna tahhan teie hingamust sata. Oh armas Jummal! ma ollen mitme pattoga koormatud, wõtta neid minnult ärra, ja peasta mind seest patto koormast: ma ollen rojane, puhhasta mind: ma ollen pimme, walgusta ja te targaks mind: ma ollen waene, te minno hinge rikaks: ma ollen ärraköddunud, otsti mind; ma ollen patto läbbi hukkamosteud, te sinna mind önsaks. Mo kallis hinge peigmees, Jesuke! peasta mind mo önnese tahmissest ja wõtta mind omma holeks, sest sinno sees woin ma ellada isfeenneses surren minna; sinno sees ollen ma dige, isfeenneses ollen ma pattune; Tulle sinna mo jure, ja anna minnule omma armo, ello, digust, heldust ja hallastust. Dh! kallis Jesuke, mo hing on sinnota surnud, te sedda ellawaks, temma on haige te sedda terweks: mo südda on paljas keikist häst kumbedest, täida sedda dige usso, armastusse, allandusse pühha himmude ja keikide hea kumbedeja, et ma woiksin nenda, kui sinna tahhad omma hinge ette murreteda, sinno jurest ilma kowalusseta keige pattude masto abbi otsida, ja nenda woiksin iggawest sinno jure jäda, kui sa olled ütelnud: kes minno lihha södb ja minno werd joob, se jääb minno sisse, ja minna temma sisse, ja ma tahhan tedda üllestarrata wiimisel päwal. Walmista mo hinge nenda, armas Isfand Jesus Kristus, omma kalli kannatamisse, surma ja üllestousmisse pärrast, Amen.

Utko teine Palwee.

Sh! minno armas kallis Önnisteggia Jesus Kristus, ma tãman sind süddamest, et sinna mind omma libboda surma ja kannatamisese läbbi kalliste olled lunnastand, ja sefinnatse sure armo mallestusseks übbe öhto sömaaija seadnud. Ürra laeje mind agga korra pärrast übbe holeta süddamega omma lauale tulla, sest et se, kes omma rummalusse ja holeta patto ello sisse tahhab jãda, ei sa kasso sinno lauast, waid söbb ja joob enesele suremat hukkatust. Sepãrrast walmista minno süddant, et ma omno patts hädda ja süddame kurjust woiksin öiere tunda, süddamest kahetseda ja mihtada ja sinno læst abbi ja wãgge patto wasto ofida, ja nenda sefinnatse armo sömaaija läbbi omma usko kinnitada, sinno ristihä melega ennese peäle wõtta iggawããw, ja so tahmisse järrele ellada, lunn ma sinno au riki sinnoga pallest pãllesse ühte saan. Kule mo waese palwe omma löpmatta armo pärrast, Amen.

Öhtaminne, kui ja Jesusse ihho jaad.

Sh! terre tullemast, armas Jesus omma pühha ihhoga! sefamma söböko jo tehto mind ka pühhaks, ja jägo iggaweste minno jure, Amen.

Ellik:

Jesand Jesus, sinno pühha ihho kinnitago mind, ja hoidko mind õigus uskuse iggawesseks elluks, Amen.

Öhtaminne, kui ja Jesusse werd jood.

Sh! terre tullemast, armas Jesus, omma kalliwerraga; sinno werri pesto mind puhtaks teigest minno pattust. Ma tãnnan sind, et sa olled

olled mo jure tulnud; ja nüüd iggaweste ka minno sisse, Amen.

Ellik:

Jesand Jesus, sinno kallis werri kinnitago mo nõdra usko iggawesseks elluks, Amen.

Utko tãnno, kui sa olled aufaste Jesusse Lauale olnud.

Sh! armas Jesand Jesus Kristus, ma tãnnan sind süddamest, et sinna mind omma kallihho ja werrega olled söbõtnud ning joõtnud. Ma tãnnan sind teige sinno armo eest, et sa minno heaks olled inimessesse sündinud, mo pattude pärrast surma wasto woitelud ning werd higgistanud. Ma tãnnan sind ka teigest süddamest, et sinna mo sü pärrast wõtsid kannatada teik hädda, waewa, ahvastust, hamad teotust ja naero, libboda libbowitsa keroni ja muud wallo, et sinno wasto filmi süllitati, et sind ristihõõdi ja hirmsaste surmati. Ma tãnnan sind teige hea eest, mis sinna mulle se läbbi olled saatnud. Sa olled minno heaks teinud, mis Jummalalange kãss moistis ja kãskis, ja olled mo patto süüd maksnud, tarwãje Jesaga mind leppitanud ja nenda minnule saatnud pattude andese andmist, iggawest õigust, pühha Waimo apbi ja iggawest ello. Teik sedda head tahhad sa omma kallihõõto-sömaaija läbbi minno mele tulletada. Kuida ollekid sinna armas Jesand Jesus, minnule woinud kallimat armo panti anda? Minna mulle armo, et ma sedda head ial ei unusta: sinno pühha ihho ja werri pühhitsego ja õnnistago mo ihho ja hinge peãsteko mind teigest rummalussest ja hoidko mind al-

lati keige pattude eest. Armas, helde õnnistegia, eia siina mo sees, ja jata wälja mo süddame seest keik kurjad p. tto kumbed, et minno südda üksipäini sinno hone woiks olla. Sinna kihlad ennast mo hingega, ja tõstad sedda kunningliktuks emmandaks, sepärast ei sünni mulle mitte ennast pattude ja roppo ello orjaks anda, ja kaduma patto rõmo läbhi sedda suurt au kautada. Ehbita mo hinge waimolikk ehtega, kange usso, tulise armastuse, põllema lotuste, kallii allandusse, pühha kannatusse, tassafe mele ja süddame likko palwoega, et minna sind üksipäine, armas Jeesus iggatiien, ja sinnoga ühhes ollen, sögo eht jōao, maggago eht walwago, ellago eht tu rego minna. Olee minno sees et ma woiksin sinno sees olla, sinnuist rätida, laulda, ja allati sinno peäle moite da, õige usso sees siit ilmast ärratahtuda, wi miel päwal romoga sülestousta ja iggawesse rõmo sisse jada, Amen.

Üks Palwoe pärast pühha Öbro-sōmaaega, misga meie ello parrandamisest damust pallume.

Sh! minno kallis õnnistegia, Jeesus Kristus, aita nüüd, et sinno pühha ihho ja werri mulle woiks tulla ja siigida mo ello parrandamisest. Sinna, oh armas Jeesus! les sa olled pühha, õige, wagga, helde ja armolinne, tülled mo waese pattuse jure; anna omma armo, et ma sinno läbhi nüüd ka woiksin sada pühhaks, õigeks, waggaks, ja armolissiks, et ma rammo ja wägge saan, uenda ellada, kui sa olled ellanud, ja

ja et ma káin sinno jälge sees. Anna mulle üks misugaime südda, mis sind kardab, üks misugune tahtminne, mis sinno tahmisise järrele on, üks hing, kenne seen sulle, oh armolinne Jeesus! woiks asset olla. Anna, et ma sinnuist kinnipean, et sa mulle ommaks jääd. Oh mo hinge pejomees, a ta, et ma sulle nüüd ellon, eia siina minno sees te omma tõ minno sees. Ehbita mo süddame pühha kartussega, mo hinga tulise armugustisega, mo mele ja mõtte tõssise allandussega, et ma ma ilma asjad ärrapõlgan, ja jummalikk asiade järrele iggatsen, patto wihlan, ja õigust armastan. Riiku mo süddame seest ärra lica peatoidusse murret, lihha himmo, silma himmo ja kõrk ello, seinnatse ilma lusti ja rõmo, ja keik ligajust. Istuta agga minno sisse keiksuggused pühhad kumbed ja jōned, hōia minno su, et temma wallet ei rāgi; mo silmad, et nemmad tühja peäle ei wata; mo kõrwad, et nemmad ühtegi nurjatumat sanna, egga häw witumaid, ei jōlledaid kõnnesid, egga näisabeitmist et kule; mo káed, et nemmad kurja ei te; mo jallad, et nemmad patto tee peäl ei kõnni; ja keik minno liikmed, et nemmad sedda takka noudwad, mis hea on, ja et ma sedda wiisi sinno läbhi, oh helde Jeesus! keigest pattust lahii ja iggaweste õnsaks saan, Amen.

Üks Palwoe, misga pallutakse, õiget ja tõssist Usko.

Sweigewāggawam ja armolinne Jummal, ma kaeban ja tunnistan sulle, et minno südda omma

ma pattuse sündimisse läbbi koggone on ärr riik-
 tuud, temma on usfmatto, ilma lotusseita, jo on
 merre laenede sarnane, sest et ta ikka kassipiddi
 mõtleb. Sest tulleb se, et ma polle sinno puhha
 fanna diete wastowotnuud, egga se peäle loobenud.
 Anna armas Jesa, sedda patto mulle andeks,
 ja ärra nuhtle mind mitte, nenda kui sa olled
 ähwardanud, et need pearwad ärranetud ollema,
 kes innimeste ehk mu asja peäle lootwad. Et
 agga innimenne isfeennesest ei woi Jummal
 mele pãrrast olla, siis pallun minna, helde Jesa
 sand, te puhtaks mo südda ðige usfo läbbi keigest
 kassipiddi mõtlemisest, ebba ussust ja rõhust lo-
 tussfest, et ma mitte innimeste egga ma ilma au
 ja rikusse peäle ei loda. Süta mo süddames se
 ðige usfo, et ma sind õppin diete tundma, sinno
 fanna usfma, ja kindla latusfega wastowõtma,
 mis sa olled ommast armust Jesusse Kristusse
 läbbi tootanud. Ärra põlga mo nõdra usfo
 mitte ärra, waid kaswata ja kinnita sedda.
 Ärra murra sedda rõhbutud pillitoga, ja ärra
 kustuta sedda suitsewad tahhi mitte koggone ärra.
 Oh Jesus Kristus! Jummal Poeg, sa keige
 illusam hinge peigmees, kihla ennast usfo läbbi
 mo waese hingega. Jä sinna minno sisse, sest
 sa olled usfo läbbi minno pãrrast, ja keik, mis
 sa olled teinud ja kannatanud, tulleb minno
 heaks. Oh pühha Waim! mo õppia ja juhha-
 taja, sada sinna mind Jummalaga jälle ühte
 usfo läbbi; põra mind jälle ümber temma pole.
 Jstuta mind Jesusse Kristusse sisse, et ma kui
 üks taewane taim temma sees hakkau kaswama
 ja temmast rammo ja wägge saan. Uenda need
 jum

jummalikkud kumbed minno sees, ja te mind
 usfo läbbi uels lomots. Ärra lasse mind muud
 ühtegi mõtleida, räkida egga tehha, kuid sedda
 ülspäinis, mis ussust tulleb. Kinnita mind,
 et ma usfo sees kurrati, ma ilma ja omma pat-
 tuse lihha kiusatusse wasto teisan, nenda et ma
 woimust nende peäle saan, miud sel wiisil keels
 matta Jummal rikis ellan, ning õnjaks saan,
 Amen.

Üks palwo, mis sees meie süddamelikko ar-
 mastamist Jummal ning omma liggi-
 meste wasto pallume.

Helde ning armolinne Jummal, oh! kui kalm
 on minno südda, kui läbbi on temma sest
 jummalikkust armastussest. Käl ma armastan,
 parrago Jummal! sedda kurja ma ilma ja tem-
 ma kumbed ja wiisid. Ei ma armasta isfeennast
 mitte nenda, kui sa olled käfnud, waid omma
 kurja süddame nouandmissie järrele. Ni kur-
 jaste ollen ma waene ärrarikkutud, et ma sedda
 armastan, mis mind hukka satab, agga sind,
 minno helde Jummal, ei moista ma mitte ar-
 mastada keik ülle asjade, egga omma liggimest
 kui isfe ennast. Oh! anna mulle sedda rasket
 patto andeks, et se hirmus nuhtlus mitte ei tulle
 minno peäle, mis so fanna sees on kirjotud et
 se peab ollema ärranetud, kes Jessust Kristust ei
 armasta. Tulle siis mulle appi, oh helde Jesa!
 ja kustuta ärra minno sees keik armastamist,
 mis sinno kãest ei tulle. Ärra lasse mind siis
 mitte armastada sedda ma ilma egga ühtegi
 sest, mis seal sees on. Süta agga mo sees
 sedda

sedda pühha armastusse tullofest, et ma sind
hakkam keigest süddamest ja ülle keige asjade ar-
mastama, sepärrast et sa olled keigeillusam, keige-
parras, ja keige maggusam, et so olled armas-
tusse hallikas, ja heldus, pühhitus ja digus
isfe. Olgo siis minno hing, südda, meel ja
moistus sinno pärrast, et ma ühtegi ei mõtle,
tunne, moista, tahha egga te, kuid ükspäimis
sedda, mis sinno tahmisse ja mele pärrast on,
ja sinno Waim minno sees wottab teha.
Lasse mind so armastamisse pärrast mahhajä-
ta sedda, mis so tahmisse järrele ei olle, nen-
da et ma hea melega keik hädda ja waewa
kannatan. So armastaminne tommago mind
ennese jure, et ma sinnoga ühte saan ja igga-
weste ka ühte jään, et ma järgeste sinno peä-
le mõtlen, sinnuft rägim ja sinno järrele iggat-
sen. Agga, armas Jäsa, et ükski ei wo sind
armastada, kui temma liggimest et armasta,
siis täida ka minno süddant armastusse ja hel-
duslega omma liggimesse wasto, et ma tedda
armastan kui issiennast. Alita f's, et ma om-
ma liggimessele head sowin, temma eest pal-
lun, tedda mainesfen, nomin, rõmustan ja
keikniggust head temmale teen, ja ennast hoian,
et ma temmale ühtegi pahhandust ei anua.
Ärra las'e mind mitte ükspäimis neid armas-
tada, kes mo head sõbrad on, ja mulle head
tewad, waid olle mulle armolinne, ja sata
omma pühha Waimo läbbi sedda meelt, et
mo neid ka armastan, kes me waentafed on
ja mulle kurja tewad. Alita, helde Jäsa, et ma
neile hea melega andeks annan, nende eest pal-
lun,

lun, ja head neile teen, nenda et nemmad mo
heateggemiste läbbi saaksid ärrawoidetud ja om-
mast wihasest süddamest peästetud. Keik sedda
head te mulle helde Jummal, omma sure armo
pärrast, Amen.

Üks palwe, mis sees meie pallume Kanna-
tusse eht ühhe kannatlikko süd-
dame pärrast.

Sh! armas Jäsfand Jesus Kristus, sa olled
se kannatlik Jummalal Tal, kes hädda, wae-
wa, teotust, surma ja risti, surma inimeste
pärrast on kannatanud, et sa se läbbi meile saat-
sid iggaweste rahho ja rõmo. Ma pallun sind
süddamest, et tulle minno sisse ja õppeta mind
ka kannatlik ollema, sest et minna ei tahha mitte
hea melega so risti ennese peäle wõtta; waid
ma tahhaksin kül enneminne omma kurja süd-
dame nou järrele ellada, et ma saaksin siin ilma
peäl rahhul olla, ja et mo kässi aialikko asjade
sees woiks hästi käia. Mis pean ma ütlemä?
ma ollen rummal, ja ei moista, mis mulle
heaks tulleb. Sinna agga sa tru Jummal,
olled se keigetargem Jäsa, ja moistad lapsi kas-
watada. Ärgo sündko siis mitt minno taw-
minne, waid te sinna minnoga nenda, kui sa
isfe tead mulle hea ollewad. Kinnita mind,
et ma keik sinno käest wastowõttan ühhe kan-
natlikko süddamega, ja et ma sinno wasto ei
nurrise. Alita mind omma armoga, et ma
sind ilma kawwalusfeta tännan, kui sa mind
omma ristiga ennese sarnatsfeks wõttad teha.
Õppeta mind meles piddama, et ühtegi ei woi
mulle ilma sinno tahmisesfeta sündida. Lasse
mind

mind feige hädda ja waewa sees süski rõmus olla. Keigeenamiste pallun minna, helde Zesule, sinno käest, hoia mind, et minna mitte ei sõima, kui mind sõimataks, et ma mitte wasto ei lä, kui mind lüaks, et ma ma mitte kurja ei maks kurjaga; waid anna armo, et ma sinno tahtmisse pärrast keif kannatan tassase melega, ja ennast weel surema risti, teotusse, waewa ja abhastusse arwan wäärt ollewad. Rõmusta mind sel ajal omma kannatusse läbbi, ja te mind omma risti läbbi pühhaks ja puhtaks keikis patust, ja iggaweste õnsaks, Amen.

Übhe haige innimesse Palwoe.

Oh! helde ja armolinne Jummal, sulle tunnistan minna ka kaeban, et minna ep olle tänkini nenda mitte ellanud, kui sinna omma sanna sees olled käänud; waid ma waene ollen omma kurjade himmude järrel ellanud. Oh! mis kurb on mo südda, et ma niisugune ollen olnud. Sepärrast tunnen minna ka, et sa õiguse pärrast sedda haigust olled mo peäle pannud, et ma pean omma patto hirno ja hädda õppima tundma, ja sinno käest abbi õsima. Sa õige Jummal moistad lohut mo peäle, et mind ma-ilmaga ei pea hukka moistetama. Sa tulletod mo mele sesamma haiguse läbbi, et ma surelik ollen. Peästa mind, helde Issa, enne kui ma surren, minno patto häddast. Õns se so pühha tahtminne, et ma pean haige ollema, siis sündko sinno hea tahtminne. Hoia agga mo hinge kurjade kiwsatusse eest. Olgo se haigus minno

minno hinge õhhuks ja rohhuks, et mo hing seft parramaks saaks. Hoia mo süddame, mele ja mõtted Jummalala rahho sees. Oh! heida armo minno peäle, seft sa olled mo Lõja, ärra rikku omma waest loma. Kui se haigus ep olle surma tõbbi, siis aita mind, ja anna mulle surest armust mo endist terwist jälle, seft ma ollen rammoto. Oh! sa Jummal Poeg, Jesus Kristus, wõdita sinna mind isse arstida; wähhenda mo wallo ja parranda mind omma pühha hawade läbbi. So pühha kannatus ja surm olgo mulle ello rohhuks. Õns agga, armas Jummal, sinno tahtminne, et sa mind se haiguse läbbi rahhad seft kurjast ilmast ärralõhhan tada, oh! siis aita mind omma põhjatuma armo pärrast, et ma õnsaste siit ärralõhhan ja nenda surmaga woitlen, et ma sedda ärrawoidan, Jesusse Kristusse surma ja surma woitlemise pärrast, Amen.

Tänno: Palwo, kui üks haige omma terwist jälle lätte sanud.

Armolinne Jummal, mo helde Issa! minna tännan sind keigest süddamest, et sa mind olled karristanud, ja mulle hirno annud mo pattude pärrast. Sa olled armolinne olnud, et sa mind mitte surma lätte ei olle annud. Müüd olled sa mulle weel aega annud ennast pattust pöördä. Alita siis, helde Issa, et ma ue terwisega ueste hakkän ellama pühha ja puhta ello sees. Sinno pühha Waim ellago müüd

nüüd minno sees; temma wallitsego mind, et ma teys ma, ilma wiisid ei armasta; waid et ma woiksin sinno omma olla, ja so tahtmissse iärrelle ellada. Te ka terweks mo waese hinge, ja halka isse seäl sees ellama, nenda et ma jälle sinno sees kossun ja wäggewamaks saan usfo, armastusse ja kannatusse sees: siis tahhan minna sind, kolm-ainus Jummal, iggaweste kita ja tänada, Amen.

Ühhe haige innimesse Palwe,
kui surm liggi jouab.

Oh! sa iggawenne Jummal, üks hallastusse Jäsa, et hallasta mo waese peäle, nenda kui üks isso omma laste peale hallastab. Mõttele se fanna peäle, mis sa olled ütelnud; minno hallastus on suur. Mõttele se peäle, et so armas Poeg Jeesus Kristus minns parrast on innimesseks sündinud. Mõttele se peäle, et sa omma armosündinud Poia olled annud, et keik, kes temma sisse ussurwad, ei pea hukka sama, waid el iggawenne ello neil peab ollema. Misugguse usfo sees tullen minna sinno jure ja pallun sind: hallasta minno peäle omma armisa Poia parrast. Ma annan omma hinge sinno kätte, parrast sinna sedda; ärra arwa mo patto mitte mulle süüks. Heida armo minno peäle, ja wõtta mind wasto ommaks lapselks. Oh Jeesand Jeesus Kristus! mo kallis hinge peigmees, wõtta mind ülles omma maiasse, mõtle omma surma hädda peäle, ja aita mind mo surma häddas, et ma sind ärra ei unnusta. Olle sa mo süddames

mes ja meles, ja aita mind nenda surmaga woitelda, et ma sedda ärrawoidan. Oh! minno tru karjane, ärra jätta omma lammast mahha, kelle parrast sa olled omma ello jätnud. Otsi mind weel omma armoga, ja kui sa mind saad leidnud, siis wi mind omma Paradisi sisse. Oh pühha Waim! mo ainus abbimees keige mo hädda sees, tulle nüüd appi, kinnita minno usfo, ja ärra lasse sedda mitte ärrakustuda. Hoia mind kurja waimo kiusatusse eest, ja ärra lasse mind mitte surma hirmo tunda. Kui löp peab ärra mo meel ja moistus, siis õhka sinna löpmatta minno süddames, ja rõmusta mind ühhe õnsa surmaga Jeesusse Kristusse kannatusse, wallo ja surma parrast, Amen.

Palwe keigesugguse Hädda Aial.

Armas Jeesand Jummal, keik on õige, mis sinna teed. Sa olled meile tunnistanud, mis meile õnne ehk hukkatust, ello ehk surma, head ehk kurja satab, et meie piddime targaks sama, ello ja head takkanoudma, sind armastama; ja sinno janna kuulma. Agga meie olleme, parrago Jummal, kurja armastanud, ja hea ärrapõlnud, ja nenda wasto olksa teinud, ei meie so pühhas tahtmisses ei olle holinud, waid omma kurja meelt mõda ellanud. See parrast on sinno kõbbus õige ja pühha, et sinna, armas Jummal, keik sedda willetsust meie nuhtlusseks ja ka meie heaks ja hinge parrandamiseks meie peäle olled saatnud. Sind, oh helde Jummal! olleme meie wihhastanud omma kur-

ja kumbede ja tegudega, ennange kui meid wannemad. Mis siis innimesed omnas ellus nurrisewad? iggaüts nurrifego omma pattude wasto, kuufago ja katfugo omma ello ja tödd, ja nenda töstlem ommad süddamed ja käed Jummal pole ja ütelaem: Meie, meie olleme patto teinud ja sannakuulmatta olnud, sepärrast ep olle sinna, õige Jummal, nüüd mitte armo heitnud, waid olled omma wiibha meie peäle otsego wäljawallanud. Oh Issand! meie tunnistame omma endise kurja ello, ja habbenz dame ennast omma eksitusse pärrast; sest meie olleme kurjaste patto teinud; meil on wägga paljo süüd, meie olleme nuhtlusse wäärt, sest et meie olleme kõrwale läinud se tee peält, mis sinna meid olled käsknud, ja sepärrast ou sesunnane suur hädda meie kaela peäle tulnud. Oh armas taewane Issa! meie tunnistame sinna ette omma ja omma wannemattie pattud ja jummalakartmatta ello, ja pallume sind süddamest, auna meile armo, et meie neid woikfime diete tunda, kabbetjeda, ja wiikada. Heida armo meie waeste peale omma sure hallastusse pärrast, nenda kui sinna enne olled andeks annud, et meie same sinno suur armo ja wägge nähha. Sinna olled tootanud, ja ütelnud; Issand on kannatlik, armolinne ja uskaw, temmal on wägga halle ja ärras meel; temma annab andeks keik ülleastmissed ja pattud. Sepärrast kule näüd meie palwe, armas Issand Jummal, ja olle meile armolinne; ehhita jälle üles, mis on ärrarikkutud, ja parranda meid. Põra omma wiibha ärra: ja ärra lasse sedda mitte

eddasi

eddasi miinna. Wotta meid waggaks ja pühaks tehha, et meie jouakfime süddamelikko palwega keik hädda ja kahjo meie peält ärrakäända. Põra ennast jälle armoga, helde Jummal meie pole, ja olle omma sullastele armolinne, Jესuse Kristusse meie õnnisteggia pärrast, Amen.

Palwe Sõa ja Waeno Aial.

Selle kolm. aino Jummal, Issa, Poia, ja pühha Waimo nimmel, Amen.

Armad innimesed, et Jummal Issand ei olle mitte ükspäinis käsknud palwet tehha, waid ka omma kalli ja töstise tootusse pärrast hädda aial töeste tahhab aidata, kui palwe süddamest tulleb; sepärrast on wägga tarwis, et meie sel sinnatsel kurwa ja häddalisse aial süddamelikko palwega temma käest abbi otfime, tedda keigesugguste heateggemiste eest süddamest tänname, ja wägga pallume, et temma armust wöttaks ommad heateggemised kaswatada, ja keik nuhtlusfed, mis meie kül wäärt olleme, ärrakäända. Sepärrast üttelgem su ja süddamega Prohweti Tanieli ramato ühheksamast peatükist 4. 19. salm.

Di! Di! Issand! sinna suur ja kartusse wäärt Jummal, kes seädust ja heldust hoiab neile, kes tedda armastawad ja temma käsitud piddawad. Meie olleme patto ja üllekohhut, teinud, ja õblaste ellanud, ja wastopannud, ja so käskudest ja so kohtoseadust ärralahkunud.

Ja meie ei olle mitte so sullaste, nende prohveti-
de sanna wõtnud kuulda; kes sinno nimmel meie
kuningatte, meie wõrstide, ja meie wanne-
matte wasto rääksid, ja keige se Ma rahwa
wasto. Sul, Isand on õigus, agga meil
on häbbi filmis, nenda kui tännapä on, Juda
meestel, ja Jerusalemma rahwal, ja keigel Is-
raelil, mis liggi ja kangel on keige made sees,
kühho sa neid olled ärralüftkanud nende walla-
tust parrast, mis nemmad so wasto teinud.
Isand, meil on häbbi filmis, meie kuningate,
meie wõrtidel ja meie wannemil, et meie so
wasto ratto teinud. Isandal meie Zummala
on hallastus, ja andeksandmised, ehk meie
kui temma wasto olleme pannud. Ja mei ei
olle mitte wõtnud Jehowa omma Zummala
heält kuulda, et meie olleksime lainud temma
kässo-õppetusse sees, mis ta meie ette pannud
omma sullaste nene Prohwetide läbbi; Waid
keik Israel on sinno ülle kässo-õppetusse lainud
ja ärralahkunud, et nemmad ei wõtnud so heält
kuulda, separrast on meie peäle wäljawallatud
se sajataminne ja wanne mis Zummala sullase
Mosesse kässo õppetusse ramatusse on kirjotud,
et meie temma wasto patto teinud. Ja ta on
tõeks teinud ommad sannad, mis ta rākinud
meie peäle ja meie kōhto wannematte peäle, kes
meie peäle kōhhut moistsid, et ta meie peäle suur-
õnnetust pididi saatma, mis sūggust ei olle sūn-
dinud keige se taewa al, nenda kui Jerusalema
mas sūndinud. Kui Mosesse kässo-ramatusse
Kirjotud, nenda on keik se õnnetus meie peäle
tulnud; agga meie ep olle mitte Jehowa omma
Zum-

Zur mala pallet allandikkult pallunud, et meie
olleksime ommast üllekōhtowlsidest pōõrnud, ja
sinno tōt tōhhāle pannud. Separrast on Je-
howa wapper olnud se õnnetussega, ja sedda
meie peäle saarnud; Sest Jehowa meie Zum-
mal on õige keige omma teggude sees, mis ta
teinud, et meie emma heält ei wõtnud kuulda.
Ja nüüd, Isand meie Zummal! kes sa olled
omma rahwa Egiptusse maalt wāliatonud tug-
gewa kēega, ja ennesele nimme teinud, nenda kui
on tännapā: Meie olleme patto teinud, ja dālas-
te ellanud. Pōõrgo, pallun ma, Isand! so
wihhastus ja so tulline wihha so liinnast Jerusa-
lemast taggasi, ja so pūhhast māest, keik so
suurt õigust mōda: Sest meie pattude, ja meie
wannematte üllekōhto teggude parrast, on Jeru-
salem ja sinno rahwas testusseks saand keikile,
kes meie ümberkōudo on. Ja nüüd kule, meie
Zummal! omma sullase palwe, ja temma al-
landikkud pallumessed, ja Isanda parrast
lasse omma palle paista omma pūhha paiga
peäle! mis omma ärrahāmwitud. Pōra, meie
Zummal! omma kōrwa, ja kule, te ommad
filmad lahti, ja wata meie sure ärrahāmwi-
misse ja se liina peäle, mis peäle so nimmi on
nimmetud; sest meie ei heida mitte omma sure
õigusse parrast omma allandikkud palwed so
palle ette mahha, waid so wāgga sure hallas-
tusse parrast. Isand kule, Isand anna an-
deks, Isand panne tōhhele, ja te sedda, ärra
wiwi mitte, issi ennese parrast, mo Zummal!
sest so nimmi on so liina ja so rahwa peäle nim-
metud.

Palwe Rahho parrast.

Oh! Issand, Jhesus Kristus, sinna iggawen-
ne nou ja rahho andja, sa olled meie wai-
molikko rahho saatnud; se eest olgo sulle. Issa ja
pähha Waimoga kiins ja tänno iggawest. Sa
olled meid siit sadik aialikko rahhoga õnnistanud;
agga meie ei olle sedda sinno suurt heateggemist
mitte nenda, kui kohhus on, moistinud, egga sulle
se eest au annud, waid se läbbi mitmel wiisil hõle-
tumaks läinud. Sepärrast on ka sinno wiha
meie peäle õige, et sa meid sõa ja awwilikko wae-
moga nuhtled. Anna meile, oh Issand Jhesus!
andeks meie tännamatta lombed ja keik muud
pattuud, misga meie sind olleme wihasstanud, ja
näita meile omma kallil armo, sest et sinna olled
nende abbimees, kes so peäle lootwad. Wata
meie ei loda mitte omma raud, ehl sõa riistade
peäle, sest keikide innimeeste abbi on tühhi. Agga
sinna wäggade Issand, olled meie abbi, sa kei-
gemäggewam sõddamees ja kaitisia hädda sees,
sinuoga tahhame meie ommad waenlased mah-
halüa, ja sinno nimuel tahhame jalge alla talla-
da neid, kes meie wasto pannewad. Anna meie
sõawäele õnne ja woimust merre ja Ma peäl.
Wotta omma armo hõleks meie armolist Keisri,
et temmale ühtegi kahjo ei juhtu. Anna temmale
õnne, so parram kassil kinnitago tedda, et ta
sinno wäe läbbi omma waenlaste peäle woiks
sada woimust, ja sinnule se eest au anda. Hõia
tedda kui silmaterra keikide sallaja tallakiusa-
miste ja awwalikko peäletullemise ja kahjo eest.
Anna temmale woimust, ja sada temma nouud
forda,

forda, ja kauta ärra meie waenlased so wägge-
wa kae warre läbbi, ja lasse nende nouud tüha-
miina. Olle üks tulline müür meie Ma ja lin-
na ümber, ja lasse ommad pähhad inglid übbe-
leri meie ümber tehha, et ei ja meie liggi ühtegi
kahjo egga willetsust. Juhhata meid sinno nou-
järele, ja wotta meid armust wasto. Ja et
sinna üksi sesamma olled, kes sõale keiges ma-
ilmas teeb otsa; sepärrast lasse omma rahho möt-
ted meil, ja keige omma risti koggodusse peäle
paista. Anna keikile kunningattele, ja üllemattele
moistlikko süddant, et nemmad õppirwad moist-
ma, misuggune suur ja kallil warrandus rahho
on, et nemmad sedda sure hõlega wottaksid nou-
da. Juhhata nende süddamed, sest need on sinno
kões, et nemmad wotwad usfinad ello leppitama
ja rahho teggema. Önnista ka keik nouud ja
mõtted, mis selle parrast petakse. Anna oh Is-
sand, rahho omma male, õnne ja abbi keikile sei-
sustele, et meie sind, kes sa olled armastamise
ja rahho Jummal, siin keelmatta woime tenida,
ja wimalik parrast sedda ello se iggawesse ja tae-
walikko rahho sinno jummalikko au sees otsata
nähha ja tunda, Amen.

Meil anna rahho armoga, Oh Jummal!
meie aial, kes meie eest woib sõddida, Ep olle
ükski maial, kui üksnes sinna Jummal.

Lasst meie Ma wallitsejal Head wallitsust ka-
olla, Et woime rahho temma al Ja hinge toidust
sada, Sind, armas Jummal! karta, Amen.

Palwe

Palwe Nalja Aial.

Sh! Feigewäggewam, armolinne Zummal, sinna ütled: kui minno rahwas tabhaks minno sanna kuulda, ja minno tede peäl káia, siis tabhaksin minna neid feige parrama uisfo eht wiljaga söta ja meega neid táita. Sinna olled ka feik Ma wilja Jesusse Kristusse lábbi õnistanud, ja selgest armust murretsenud, et maad ja põllud, mis pattude páerast peaksid ohhakaid ja libbowitso kaswatama, peawad head wilja kandma; ja sega tabhad sa feik innimesed õppetada, et nemmad peawad moistma, kui helde ja armolinne sinna olled, ja et nemmad peawad sind ülle feige asjade kartma, armastama, ja ükspäinis sinno láest ihho ja hinge hádda sees abbi otsima ja sinno láest ükspäinis abbi ootma. Et sinna agga ka üks õige ja pühha Zummal olled, siis olled sa áhwardanud, et sa innimeste tánnamatta ja holetuma ello párrast neid poua ja liamárijaga tabhad nuhhelda, et Ma ei pea omma wilja andma, nenda kui kohhus olleks, sepárrast teed sa taewast raua ja maad wasse sarnatsleks, et õigel aial ei pea piiska saddama, egga Ma õiget orrast kaswatama. Oh armas Zummal! sinna olled ka meie pattude párrast náлга meie peále pannud, ja meie olleme ka sedda wáárt, sest meie ja meie wannemad olleme so head annid Eurjaste pillatanud, Eõrkusse, liajo misse, prassimisse ja mu wallatussega. Oh Isand! anna armo, et meie woikšime sedda feik diete tunna ja kahheseda. Peásta meid árra sest raskest náljast mis meid waersab, ja

par

parranda meie súddamed, et meie ilmakawwalusfeta kui waggad lapsed sind õppime kartma ja armastama, ja et meie eddasi omma peatoidust tánnoga wastowõttame sinno sure nimme litusleks ja meie tarwidusleks, Jesusse Kristusse meie Isanda párrast, Amen.

Palwe Katko Aial.

Sh! armolinne, feigewäggewam, iggawenne Zummal, sinna olled áhwardanud, et sa innimesse patto párrast hirmsa katko-tõbbe nende peále tabhad lákkitada. Meie tunneme nüüd sedda rasket witsa, mis meie omma rummala ning holeta elloga ennese kacla peále olleme saatanud; ja tunnistame sinno ette, et so kohhus õige ning pühha on. Sepárrast pallume meie sind súddamest, et sa tabhaksid meie peále armo heita ja meid õppetada diete tundma, et meie iggawesse hukatusse wáárt olleme, ja et sa sesinnatsse sure hirmo lábbi tabhad patto unnest üllesárratada feik, kes maggawad, ja weelgi sinno armo ilma kawwalusfeta wastowõttwad, ja so armo wásto ei panne. Lasse meid nüüd moista sesinnatsel aial, mis meie kasuks tulleb, et meie wõttame so pühha Waimo armo lábbi omma pohjatuma hinge hádda diete tunda, Jesusse Kristusse láest abbi otsida, ja kindlaste uskuda, et temma tabhad ja woib meid aidata. Ja kui sinno nou peaks ollema, et sa meid sesinnatsse tõwwe lábbi siit ilmast tabhad árrakorristada, siis anna meile õiget usko parranda se lábbi meie súddamed ning puhhasta meid lábbi ja lábbi,

bi, et kui meie dige usfo läbbi same ueks sündi,
nud, meie ka sinnoga so au: riki woikfime sada
Jesufse Kristusse meie kalli õnnisteggia pärrast,
Amen.

Monningad lühikedsed Laula-Palwed

Oh armas Issand Jesuke!
Sa olled armas minnule,
Et sa keik head teinud nüüd,
Ja ärrawõtnud minno süüd,
Sa maksid neid kül kalliste,
Kui peksti sind ni wahwaste.
Oh! lasse sinno ahvastust,
Mo hingel' sata rõmustust,
Et usfun sedda kindlaste,
Ja lahkun ilmast õnsaste, Amen.

Üht süddant pattust koormatud
Ming surest murrest waewatud
Lvon minna sulle Jesuke!
Se wõtta wasto heideste,
Ming hallasta mo waese peäl,
Ja surest armust aita weel.
So surmaga mind leppita,
So werrega mind lopputa;
Siis ollen pattust peästetud,
Ja minno südda rõmustud, Amen.

Mind aita helde Jesuke!
Et sulle jouan peage,
Ming enan pöran fermeste,
Kui surm mind kisjub äkliste,

Et

Et tänna, iggal aial ka.
Ma woiksin õnsast lahkuda.

Oh Jummal! minno abbimees,
Mind aita armust hädda sees:
Mo südda pöra pattust nüüd;
Ja kauta mo potio süüd.
Ma lodan, Jummal! sinno peäl,
Kui sa mull' jaäd, mis tahhan weel?
Sa olled minno Jesuke,
Mo Jummal ning mo wennike;
Sest ollen rõmus süddamest,
Ja kidan sind ka keigest wäest.
Se peäle lodan ikka ma;
Jesuf, mo wend, mind arwita,
Amen.

Patto Tunnistus Kirrifus.

Armad sõbrad, wennad ning ded Jesufse
Kristusse sees, et meie nüüd ühhes kous ol-
leme Jummalala sanna kuulmas ning õppimas,
Jummalat ommo Issandat keige temma heateg-
gemiste eest tännamas, ja keik pallumas, mis
meil ihho ja hinge polest tarwis on; agga tea-
me, et meie keikide peäl se raske patto koorm on,
kust meie süddamest püame lahti ning pubtaks
sada; siis tahhame meie põlveli mahhalangeda,
ja ennast Jummalala omma taewase Issa erke al-
landada, süddame ja suga ennast waeseks pattu-
seks tunda ning tunnistada, armo ja heldust
temma kääst palluda, ja ühtlase teine teisege
õõlda;

Minna

Minna waene pattune inimenne, kes olen
pattu sees sadud ja siindinud, ja parrast keige
omma ells aia pattu'es ellus ellan, tunnistan
keigest süddamest sinno keigewäggewam Zum-
mala, omma armsa taewase Issa ette, et ma
ei olle siind ülle keige asjade, egga omma liggi-
mest kui isseennast armastanud. Minna olen,
parrago Zummal! monnesarnatsel kombel sinno
ja so pühha käskude wasto patto teinud mõites
de, sannade ja tegudega, ja tean, et minna
sepärrast põrgo ja iggawesse hukatusse wäärt
ollen, kui ja nenda tahaksid nubbelda, kui
sinno kange kohhus käsisib, ja minno pattud on
teninud. Alga sinna, armas taewane Issa,
olled tootanud armo anda ja hallastada keige
waeste pattuste peäle, kes ommast patto ellust
ümbepöörwad, ja kindla usfoga so pohjatuma
hallastusse ja meie Issanda Jeesuse Kristusse
kalli lunnastamispeäle lootwad; neile tahhad
sa andeks anda, ja nende pattud neile mitte
siüks arwada, mis nemmad ial enne sinno
wasto on eksinud. Se peäle lodan ka minna
waene pattune, ja pallun siind allandikult:
olle sinna omma helde tootusse parrast mulle
waesele armoliinne, ja anna mulle keik mo pattud
andeks sinno pühha nimme kitusseks ja auuks.

Zummal sel keigewäggewam ja iggawenne Is-
sand andko meie omma sure pohjatuma armo ja
meie Issanda Jeesuse Kristusse kalli lunnasta-
mispeäle parrast keik meie pattud andeks, ja andko
meile armo meie pattuse ello parrandada, et meie
temma käest iggawest ello same, Amen.

Kirri:

Kiriko: Palwe parrast Jutlust.

Oh! ellan, keigewäggewam ja iggawenne
Zummal, meie Issanda Jeesuse Kristusse
Issa, keige asjade Looja ja kaitsea, siind sinno
Poia ja pühha Waimoga pallume meie südda-
mest; hallasta meie peäle omma armsa Poia
kalli lunnastamispeäle par ast, kedda sinna omma
immelikko nou läbbi ohwriks meie pattude eest
ning wahhemäbheks sinno ja meie wahetele seie
ilma olled läkitanud, et se läbbi se õige wihha
ma ilma patto peäle ja ka sinno suur heldus
meie wasto piddi nähtama. Pühhiise ja wallitse
meid keik pühha Waimoga; koggu jubhata ja
kiinnita omma risti rahwast, ja anna meile ar-
mo, et meie so õisaks tegeewa sanna järrele õige
usfo ja pühha ello sees woime kindlaste ellada
Poia ja lõnnista meie armsa üllema Wallitseja,
meie armolisese Keisri: Herri, kedda ja armust
meile Peaks ja kaitseaks olled pannud. Kaitse
tedda, oh Zummal! keige temma tede peäl keige
kähjo ja hädda eest, mis temmale satkaja ehk
arwalikkult woiks siindida, kiinnita ja kaswa-
ta temma rammo ihho ja hinge polest. Lasse
temma peäl hingada tarkusse ja moistusse, hea
nou ja sinno kartusse Waimo. Walgusta
temma südda, et temma omma riiki ja rahwast
jouaks õiete targaste wallitseta, Kristusse kog-
godust kaswatada, keige waenlaste pealetule-
misest ja kurjad nouud ärrakeelda, ja kalli rah-
ho sees sinno pühha nimme auuks ja temo al-
lamatte heaks kaua ja hästi wallitseta.

E

Kirri:

Kinnita ja õnnista meie armolisse Keiseri, Herra nouandjad, ja keik, kedda temma on pannud kohto ja muud asjad sellatama. Hoia ja kaitse temma sõddamäggi ja selle pealikkud ma ja merre peäl. Anna neile head ja ühhe- melissed mõtted, et nemmad kedda noudwad, mis sinno, sure Jummalä auuks, meie armolisse Keiseri, Herra, ja keige se riigi kasuks tarwis läbbäb. Hoia neid keige se eest, mis kahjuks ja pattuks woib tulla.

Põra ärra, oh armolinne Jummal! keik ras- ked nuhttusjed ja willetsusjed, mis meie omma pottudega olleme teinud. Anna meil kindlat termist, sigaiwat peatoidust, tõssist armastust, ja ühtmelelist ello, et meie rahho sees ja Jum- mala mele pärrast issekesses woiksimine ellada. Anna ka hea nou keige asiade sees, mis tulle- wad ettewõtta ja tebha, et meie nenda laitmat- ta ello sees woiksimine ellada; ja anna meile pär- rast kedda aialikko ello, iggawest rõmo ja õnnis- tust Jeesuse Kristusse sinno Poia pärrast, kes sinno ja pühha Waimoga ellab ja wallitses ühhes olemisesses, Amen.

Litania

Litania

ehk

Palwe ja eestwalluminne keigesugguse
hädä sees.

(Jesand, heida armo meie peäle 2c.)
leitakse Lants. ramato 309. lehhe küljest.

Palwe Ilma pärrast.

Pallugem Jummalä ka ilma pärrast:

Oh armas taewane Jessa! anna meile säb- hädussjed ilmad, mis sinna tead meile, weistele ja wiljale wälja peäl hea ollewad. Õn- nista wilja wälja peäl, hoia kedda poua ja lia- wihma eest, ja keige mu kahjo ja kurja eest; hoia meid nenda ka sõa ja werreärrawallamis- se, katko ja kalli aia eest, et meie sinno helde armo läbbi woiksimine omma iggapäwast toidust ennes- tele sada, tännoga wastowõtta omma tarwi- dussjes, ja kui waggad lapsed sinno mele pär- rast ellada, Jeesuse Kristusse meie Jessanda pärrast, Amen.

Pallugem Jummalat ka nende eest, kes
tännä tahhawad Jeesuse laua
järe minna.

Oh armolinne Jummal! anna neile armo, et nemmad woiksid oiete moista kedda suur- waewa, mis meie Jessand Jeesus keikide inni- meste eest on näinud, et temma keiksuggust wae- wa ja wallo nende heaks kannatanud. Wal- mista nende süddamed, et nemmad ilma law- wallusseta wottaesid keik patto tööd kahhetseda, wihlada ja mahhajätta; sest et meie heide Jee-
susse

E 2

susse ihho nende pãrrast hirmsaste on waewa-
tud ja temma kallis werri arramallatud. Puh-
hasta sinna nende süddamed läbbi ja läbbi, et
nemmad sinno armo diete woifsid omma mele
tulletada, ja temma auuks sin ilmas ellada, et
nemmad ka sest iggawesfest õhto söma aia-
st woifsid ossa sada Jesusse Kristusse meie Is-
sanda pãrrast, Amen.

Palwe nende haigãde pãrrast.

Tãnnagem ka Jummalat, n. t. f.

N. N.

Se armolinne Issand Jummal hallastago
nende peãle nende hãdda sees, andko neile
süddamelikko pattustpõõrmist, õiget usso kinnis-
tust, rõmust pattude andeks-andmist, pühha
kannatust keige wallo sees, ja nenda tehko tem-
ma nendega, kui ta teab sedda hinge ja ihho
polest neile hea ollwad, Jesusse Kristusse meie
õnnisteggia pãrrast, Amen.

Tãnno haigede pãrrast, kes terweks
sanud.

Tãnnagem ka Jummalat, n. t. f.

N. N.

Res omma haigusse pãrrast meie kirriko
palwes olnud, ja Jummal armo
läbbi parramaks sanud,

Jummal, kes on rikas hallastusfest, olgo
tãnnatud, et temma meie palwed kuulnud
ja neid parramaks aitnud. Temma piddago
neid eddespiddi ühhe hea terwise jures, ja andko
neile armo, et nemmad terwe ihho sees ühhe wag-
ga

ga südi ame ja melega omma õnnisteggia auuks
woifsid ellada. Sedda tehko temma Jesusse Kris-
tusse meie kalli kunnastaja pãrrast, Amen.

Tãnno nende eest, kes pãrrast omma
lapsewodi kirrikule tulnud.

Tãnnagem ka Jummalat, n. t. f.

N. N.

Res pãrrast omma lapsewodi tãnna es-
meses korral kirrikule tulnud.

Se helde ja armolinne Issand Jummal olgo
tãnnatud, kes neid nende lapsewodi aial
keige kuria ja kahjo eest hoidnud ja niüd jälle
nende terwise jure saatnud. Temma andko neile
emmadele omma rohke armo, et nemmad mois-
taksid omma head Jummalat diete tunda ja te-
nida, ja ommad lapiofessed Jesusse auuks il-
leskaswatada, et nendatõõ wannemad ja lapsed
Jummalat kartusse sees woifsid ellada, ja igga-
wesse ello pãrelaks sada Jesusse Kristusse meie
Issanda läbbi, Amen.

Tãnno nende eest, kes lapsewodi
sanud.

Tãnnagem ka Jummalat nende eest, kedda
Jummal nende ihho koormast armolikult
peãstnud ja nõre suaguga
rõmustanud.

N. N. eest, kedda Jummal nõre poiaga
rõmustanud.

N. N. kellele Jummal nõre tütre annud.
Se armolinne Jummal olgo tãnnatud, kes
neid emmaid nende koormast armolikult

on peästnuud. Temma lasto need lapsokesfed nende pühha ristnissime seädust möda ülleskastada, et nemmad omma ello aial kurratit ja keik temma asjad ja kumbed woiksid ärrawanduda, omma Jeesus puhta süddamega tenida, ja nenda iggawesse illo pärriaks sada. Reed emamad aiuko se armas Jummal järe nende endise terwise jure Jeesusse Kristusese pärrast, Amen.

Tänno surnutte pärrast.

Tännagem ka Jummalat n. t. f.

N. N.

Sedda Jummal siit kurjast ilmast on ärrakorristanud.

Se teigerwäggerwam Jummal, kes neid omma pühha nou järrele siit kurjast ilmast on ärrakorristanud, andko nelle kehadele rahholist hingamist mulla sees, wiimel päwal ühhe rõõmsa üllestoumissise iggawessets elluks. Ja woiko neid, kes nende surma pärrast kurwaks sanud, omma pühha Waimo armoga rõmusta: agga meid keik öppetago temma meles piddama, et ka meie peame surrema, et moistassime ühhe õnusa surma wasto targaste ennast walmistada. ja ommal aial sestinnatlest waewaltsfest ilmast õnsaste ärralahluda. Sedda andko se armas Jummal Jeesusse Kristusese se õige surma ärrawoitja pärrast, Amen.

Mahhakulutamisse Sannad.

Meie kobbus on ka Jummalat palluda, et se abbiello saaks aufaste ja lassinaste meie seas petud. Müüd

tahhab

tahhab ennast üks paar rahwast
tahrtwad ennast monni paar rahwast
abbiello sisse anda, mis mahhakulutasse,
essimest }
teist } korda
kolmat }

Peigmees on N. N.

Pruut on N. N.

Õns müüd kellelgi middagi nende abbiello wasto räkimist, se tehko sedda aegfaste. ja olgo pärrast wait. Jummal andko neile omma armo ja õnne Jeesusse Kristusese meie hinge peigmehe pärrast, Amen.

Se Jummal rahho, mis üllem on kui keik moistus, hoidko meie süddamed ja meie meled Kristusese Jeesuse sees iggawessets elluks, Amen.

Monningad Palwe: Paulud,
mis enne Maria kirusje Laulo:
Minno hing auustab wädga n. t. f.
Woib laulda.

Wata Laulo: ramato 104. lehhe küljes.

Kristusese Sullemisse Pühhal.

Walm: stago teed selle Issandale. Halleluja!
Halleluja!

Ja tehke temma tee: radda tassafets. Halleluja!
Halleluja!

E 4

Joulo

Joulo pühhal.

Uks laps on meie sündinud. Halleluja! Halleluja!

Uks Poeg on meie antud. Halleluja! Halleluja!

Paasto Aial.

Kristus on meie eeskusse parrast hawatud
Halleluja! Halleluja!

Ta meie pattude parrast risti podud. Halleluja!
Halleluja!

Kristusse ülestousmisse Pühhal.

Kristus on surnust ülestousnud, Halleluja!
Halleluja!

Ta on meie ello jälle tonud. Halleluja! Halleluja!

Kristusse Taewaminnemisse Pühhal.

Kristus läks ülles taewa, Halleluja! Halleluja!
Ta istub Jummal parremal kael. Halleluja!
Halleluja!

Nellipühhil.

Läkkita meie sinno pühha Baimo, Halleluja!
Halleluja!

Kes meie süddamed walgustab. Halleluja! Halleluja!

Kolme aino Jummal Pühhal,
ja

Muil Pühhapäiwil.

Mäita meie, Jesand sinno armo, Halleluja!
Halleluja!

Ta anna meie sinno rahho, Halleluja! Halleluja!

Lau:

Laulud, ehk Palwed, mis Altari ees laulakse.

1. Kristusse Tullemisse Pühhade Aial.

Armas Jesand Jummal, ärrata meid ülles
patto unnest, et meie walmis olleme, kui
sinno armas Poeg tulleb, iedda römoga wasto-
wõtima ja puhta südamega sind tenima sesam-
ma sinno armsa Poia Jesusse Kristusse meie
Jesanda läbbi.

2. Joulo Pühhal.

Meie tänname sind, keigewäggewam, armo-
linne Jummal, et sinna omma armsa Poia
meie heaks olled lastaud inimessels sündida:
aita meid nüüd heldeste, et sinno Poeg ka meie
süddames walmolikkul kombel woiks sündida, et
meie nenda ommast wannast pattusest sündimis-
sest lahsti peäsime, sesamma sinno Poia Jesusse
Kristusse meie Jesanda läbbi.

3. Neäri Päwoal.

Meie tänname sind helde Jummal, armas
taewane Jessa, et sinna omma armsa Poia
käso alla olled pannud, et temma meid käso
needmisest ja Jumma a wihhast piddi peäsma;
meie pallume sind süddamest, anna meie nüüd
woinnust keige pattude peäle, et meie neid wihha-
me mahhajättame, ja pühha dige ello sees sin-
no sees ellame, sesamma sinno armsa Poia meie
kalli Onnistegga läbbi.

4. Kolme Kunninga Päwoal.

Oh keigewäggewam, helde ja armolinne
Jummal, kes sinna need targad hommiko

E 5

maalt

maalt ühhe tábhe lábbi sinno Poia jure Vetlem-
ma olled juhhatanud; sind pallume süddamest:
anna meile armo, et meie omma Sünnisteggia
ommu süddamesse otsime ja leiame, ja temma
jure ellawa usfo ja pühha elloga jáme Jესusse
Kristusse n. t. f.

5. Maria Pühastamisese ehk Rööni/a páwal.

Sh keigeröggewam, iggawenne Zummal, kes
sinna waggale Simeonile olled tóeks teinud,
mis sa pühha Waimo lábbi temmale ollid too-
tand, et temma ei piddant siit ilmast enne lahku-
ma, kui temma omma Sünnisteggiat Jესust piddi
näguema; sind pallume meie süddamest; anna
ka meile dige usfo lábbi Jესust nähha, et meie
tedda ka siin kurja ma ilma ette woime tuunis-
tada ja lita, n. t. f.

6. Maria Kulutamisese Páwal.

Mie tänname sind, sh iggawenne Zummal,
armas taewane Jēsa, et sinna rohkest ar-
must meie waeste pattuste peále olled hallasta-
nud, ja omma Poia meie heaks laksnud inni-
messeks sündida; meie pallume sind keiaest süd-
damest: walgusta ja te targaks pühha Waimo
lábbi meie süddamed ja meled, et meie sinno
armo diete öppime tundma, ja sinno Poia sün-
dimisest, kannatamisest ja surmast kasfo sa-
me, n. t. f.

7. Paasto Uial.

Mie tänname sind, armolinne, iggawenne
Zummal, et sinna omma aino Poia peále
ei olle armo heitnud, waid tedda keitide inni-
meste heaks olled surma sisse annud, et temma
keif

keif meie pattud piddi risti - pu peále kandma ja
árrawoitma; meie pallume sind süddamest: puh-
hsta meid keifist pattudest, et meie siin armo
oi - l sinno armo rikis ellame, ja nende ka wima-
ti so au - riki same, se'amma sinno Poia, n. t. f.

8. Aiwusse sülestousmisese Pühhal.
Mie tänname sind, heide ja armolinne Zum-
mal, et sinna omma Poia surma lábbi pat-
to ja surma káest olled woimust árrawotnud, ja
tedda meie heaks kolmandamal páwal süles-
árratanud, et meie temma lábbi piddime digeks
ja waagaks sama; anna nüüd meile armo, et
meie sedda keiaest süddamest usfume, ja omma
sülestousnud sünnisteggia auuks udes ellus ella-
me, n. t. f.

9. Kristusese Taewaminnemisese Pühhal.

Mie tänname sind, armolinne Zummal, meie
armas taewane Jēsa, et sinno targa nou
lábbi sinno armas Poeg meie kasfuks taewa láit-
nud, ja meie eest ikka pallub; anna meile armo,
et meie nüüd ka, nenda kui meie lohhus on,
wainolikkul kombel ühhe pühha ello ja himmoga
temmaga taewa lähháme, ja temma sanna ku-
lume, n. t. f.

10. Tellipühhil.

Mie tänname sind, helde, iggawenne Zum-
mal, et sinna omma pühha Waimo keifile
usklikkudele olled tootand, et temma neid keige
töe sisse peab juhhatama; anna ka meile armo,
et meie pattudega pühha Waimo ei kurwasta,
waid et meie ommad süddamed temma honeks an-
name, ja ikka temma sanna kuleme, Jესusse.Krist-
tusse sinno armsa Poia meie Jēsanda párrast.

11. Kolm-aino Jummal Pühhal.

Meie tänname sind, oh feigewäggeram iggaweme kolm-ainus Jummal, et sinna meid olled lunnaстануд, ja nou leidnud, kuis meie sinu noga piddime ühte sama; meie pallume sind südamest; sünnita meid ueks inimeseleks pühha Waimo läbbi, et meie ue süddamega ülle feige asjode sind woime karta, armastada ja sinno peäle lota, Jeesuse Kristusse meie Issanda pärrast.

12. Neil ühhapäiwil pärrast kalm-aino Jummal pühha.

Oh helde Jummal! armas taewane Issa sinna tunnistad ühhe kalli wandega, et sul ei olle melehead pattuste inimeste hukatusfest ja surmast, waid tahhad, et nemmad peawad pattust pöörma, ja sinno mele pärrast ellama; sind pallume meie feigest süddamest, wotta armust kautada keif meie patto süüd, ja pääw päwast meie süddamed puhastada Jeesuse Kristusse meie kalli õnnisteggia pärrast.

13. Ristia Joannesse Päwwal.

Oh feigewäggeram, helde ja armolinne Jummal kes sinna pühha ristiat Joannest olled läkkitanud, et temma pattustpöörmissse õppetusse läbbi meie Issandale Jeesusele piddi teed walmis tamo, ja õnnistusse tundmist pattude andeksandmisses õppetama; sind pallume meie süddamest; lasse sinno arms walgust ja wägge paista meile ja keifile, keif istwad pimmeduses ja surma war-

warjus, ja sata meie jallad ehl süddame himmud rahho tee peäle, Jeesuse Kristusse n. t. f.

14. Maria Katsma-minnemise Päwwal.

Oh armolinne, iggawenne ja helde taewane Issa, kes sinna pühha Waimo läbbi Elisabetile olled teada annud, et se õnnistud Abraami seme Jeesus Kristus Mariast piddi ilmale sünnima; anna meile arms, ja te targaks meie südda-med sinno arms walgusse ja wäe läbbi, et meie ka sinno armsa Poia diete õppime tundma, feige patto wasto abbi ja arms temma kääst offina ja sama, ja nenda sinno au ja õnnistusse riiki pärrime sesamma sinno Poia Jeesuse n. t. f.

15. Mikeli Päwwal.

Oh feigewäggeram, armolinne Jummal, kes sinna õmmad pühhad Inglid sinno surenimme auuks ja kitusseks olled lonud, ja läkkitad neid ka nende tenistusseks, kes sedda iggawest õnnistust peawad pärrima; anna meile arms, et meie neid süddamelikko pattustpöörmissse ja pühha elloga woiksimisest rõmustada, et meie nenda woime sinno tahumisi tehha ma peäl, kui Inglid taewas; hoia ja kaitse meid armust pühha Inglidega meie ello offani, et meie pärrast nendega sind iggawest woime kita ja tännada, Jeesuse Kristusse n. t. f.

16. Jummal Rästust.

Oh feigewäggeram, pühha ja õige Jummal, kes sinna keif pattud wägga wihtad, ja se pärrast omma poia läkkitanud seie ilma sisse, et temma kurrati tööd ehl pattud piddi ärrarikkuma, ja et kääso õigus meie sees piddi sünnima; meie

meie pallume sind süddamest: aita nüüd meid waesi rammotumaid, et meie pühha Waimo läbbi sinno kässo järrele kui waggad lapsed ellame, ja pühha ja õige elloga sind tenime, Jeesusse n. t. f.

17. Pühhasi Kristi Usust.

Armas Jeesand, keigewäggewam Jummal, kelle käest keik head ja täielikkud annid tullewad, sa tead, et ükski ei woi ennesele ommast wäest õiget usko anda, sepärrast pallume meie süddamest: anna omma pühha Waimo läbbi meile õiget usko, et meie omma Jeesandat Jeesust õiete õppime tundma, temma sanna ikka kuulma, ja nenda kindla lotusse läbbi temmaga ühte meie otsani jäme Jeesus n. t. f.

18. Palwest.

Õh heide, armolinne ja tõssine Jummal, kes sinna meid olled käskinud palluda, ja tootanud keikide palwed kuulda, kes omma patto hädda tundwad, kahhetsewad ja sinno käest abbi otsiwad; anna meile armo, et ka meie woime waimus ja tões sind palluda, ja nenda kurrati, patto ja maailma nouandmisse peäle woimust sada, Jeesusse Kristusse n. t. f.

19. Ristmisest.

Õh keigewäggewam Jummal, armas taewane Jeesa, kes sinna omma armsa Poia meile lunnastajaks olled annud, ja temma läbbi pühha ristmisse ja uestsündmisse olled seadnud, et meie piddime ommast pattust lahti ja sinno riki sama; anna meile nüüd armo et meie omma pattust süddant iggapäwase kahhetsemisse ja pattust-õõrmissse läbbi ärra upputame, ja ja keige patto

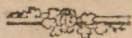
patto ja kuria himmudega surretame, et se nus iunimenne eht südda woiks ette tulla, ja sinno, meie Jummal, ees õige ja pühha ello sees ellada, Jeesusse Kristusse n. t. f.

20. Pühhasi Öhto-sõma-aia.

Meie tänname sind, armas Jummal, helde taewane Jeesa, et sinna omma armsa Poia olled läkkitanud meile lunnastajaks, kes omma kalli kibbeda kannatamisse ja surma mällestusseks se pühha öhto-sõma aia on seadnud; anna meile armo, et meie õiete õppime woisma, kui wägga meie helde Önnisteegia meid on armas-tanud, ja lunnastamisse läbbi meile soatnud, et meie temma läbbi keiaest kurjast ja pattust peame lahti sama: pühhasta ja parronda meie süddamet pühha Waimo läbbi, et meie omma Önnisteegia lunnastamisest iagapäw woime abbi ja kässo sada, sesamma meie kalli lunnastaja pärrast.

21. Pärrast Öhto-sõma-aega.

Meie tänname sind, armolinne Jummal, et sa meid omma Poia läbbi olled lunnastanud, ja sesinnatse kalli armo mällestusseks meid temma kalli ihho ja werrega sõdtnud ja jootnud; meie pallume sind süddamest, lasse se meil siggida, et meie keik pattud, mis pärrast meie armas Jeesus on surnud, süddamest wihtkame, õiges uskus wägga wottame, kannakikkud olleme, ja issekestis tullise armastusse see ellame, sinna armsa Poia meie Jeesanda Jeesusse Kristusse pärrast.

Laulatamisfe Sannad.

Selle Kolm: aino Jummal,
Jummal se Issa, ja se Poia, ja se pühha
Waimo nimmel, Amen.

Urmad Sobrad.

S sinnane paar rahwast,
Peigmehhe nimmi on N. N.

Prudi nimmi on N. N. N.

tahtwad ennast abbiello sisse anda. Et nüüd
ühhelgi räsini ei olle olnud middagi räkimist
nende abbiello wasto, ei pea ka ühhelgi lub:
ba ollema, pärrast sedda aega middagi
nende abbiello wasto räkida.

Sepärrast küssin minna sinnult
Peigmees,
Pruut,

kas sinno süddame nou on, et sinna tahhad
Omnia Prudi N. N. ommaks naeseks
wötta.

Omnia Peigmeest N. N. ommaks meh:
heks wötta,

ja temmaga ellada ja kannatada keik, mis Jum:
mal sinno peäle panneb, head ja kurja, rõmo ja
willetust, rikust ja waesust, ega tabha ennast
temmast ärralahjutada, enne kui Jummal isse
teid lahbutab siir ma läbbi.

Ons sul nüüd se meel ja nou, siis ütles keikide
kuudes selgeste:

Jah Jummal Nimmel

Nen

Nenda küssin minna ka sinuult.

Pruut n. r. s.

Wahhetage nüüd abbiello sõrmuksed.

Ündke ka teine teisele kät.

Mis Jummal on ühte pannud, sedda ei pea
ükski inimenne lahutama.

Sepärrast, et teie nüüd ennast abbiello sisse
annate, ja sedda Jummal ja inimeste ette tun:
nistate, ja teine teisele sõrmuksed ja kät ollete an:
nud, laulatan minna teid ühte, abbiello-rahwaks:
Jummal se Issa, Jummal se Poia ja
Jummal se pühha Waimo nimmel, Amen.

Kuulge nüüd Jummal sannast, mis abbiello
on, ja kuida Jummal sedda on seadnud.

Nenda ütles Jummal Issand:

Se ep olle mitte hea, et inimenne üksi on,
ma tahhan temmale abbi tehha, mis temma koh:
hane on.

Siis lastis Jehowa Jummal raske unne se
innimese peäle tulla, ja ta unius maggama, ja
Ja wöttis übbe temma külse = luust, ja panni se
kohha lihaga jälle kinni. Ja Jehowa Jummal
ehhitas se külge lu, mis ta innimesest olli wöt nud,
naeseks, ja satis tedda Adama jure. Siis ütles
Adam: Se on nüüd lu minno luust, ja lihha min:
no lihast, tedda peab mehhen naeseks hütama, sest
et ta mehhest on woetud; sepärrast jättab mees
omma issa ja omma emma mahha, ja hoiab
omma naese pole, ja nemmad pearwad üks lihha
ollema.

Et teie ennast nüüd ollete Jummal nimmel
abbiello sisse annud, siis kuulge esmast Jummal
fanna sest abbiellust.

F

Nen

Nenda ütleb Pühha Paulus:

Naesed, kuulge omma meeste sanna, kui Jesanda sanna, sest mees on naese Pea, nenda kui Kristuske on koggodusse Pea, ja temma on omma ihhs õnnisteggia. Uggä nenda kui koggodus Kristuske melewalla al on, nenda ka naesed omma meeste melewalla al keige asjade sees.

Mehhed, armastage ommad naesed: nenda kui Kristuske on armastanud koggodust, ja on isseennast selle äraannud, et Ta sedda piddi pühhitsema, ja on sedda puhtaks pesnud wee pessemisse läbbi sanna sees, et ta sedda koggodust emesele piddi seädma ausaks, ühheks koggodusseks, kel ep olleks übtégi wigga egga kortso, egga muud seddasarnast, waid et ka piddi ollema pühha ja laitmatta; nenda peawad ka mehhed ommad naesed armastama, kui omma enneste ihhud. Kes omma naest armastab, se armastab isseennast! sest ükski ep olle ial omma ennese lihha wihlanud, waid temma toidab ja hoiab sedda, nenda kui ka Jesand sedda koggodust.

Teisels.

Kuulge ka sedda ristii, mis Jummal abbiello peäle ou pannud.

Nenda ütles Jummal naese wasto:

Ma tahhan sulle wägga palko wallo sata, kui sa kääma peäl olled, walloga pead sa leapti ilmale toma, ja sinno himmo peab so mehäe järrele ollema, ja sesamma peab sinno ülle wallitsema.

Ja Mehhe wasto ütles Jummal:

Et sa olled kuulnud omma naese sanna ja sõn
nud

nud sest puust, mis ma sind küssin ja ütlesin: sinna ei pea sest sõma: ärranetud on se Ma sinno pärrast, waewaga pead sa sejt sõma keit omma ello aia; ja libbowitso ja ohhalaid pead ta sülle kastatama, ja sinna pead wälja rohjud sõma: omma palle higgi sees pead sa leiba sõma, senni kui sa jälle mullaks saad, sest sestammast olled sa woetud. Sest sinna olled põrm, ja pead jälle põrmus sama,

Kolmandamaks.

(Kui teie omma abbiello Jummal tahtmisfe järrele hakkate ja aiate) siis peab se teie rõõm ollema, et teie teate ja usute, et teie abbiello on Jummal meele pärrast; sest nenda on kirjotud: Jummal loi se inimesse omma näo järrele, Jummal näo järrele loi Ta sedda: mehheks ja naeseks loi temma neid, ja Jummal õnnistas neid, ja Jummal ütles neile: tehke suggu ja teid sag: palgu, ja raitte se Marais ja saatte sedda enneste alla, ja wallitsege ülle kallade mis merres, ja ülle lindude mis taewa al, ja keit ülle ellajatte, mis Ma peäl liguwad. Ja Jummal watas keige se peäle, mis Ta olli teinud, ja wata, se olli wägga hea.

Sepärrast ütleb ka kunningas Salamon: Kes ühhe hea naese saab, se saab hea asja, ja saab Jesandalt õnnistust.

Pallugem.

Oh armolinne Jesand Jummal! Kes sa meest
ia

ja naest olled lonud, ja abbiello seädnud, ja peä-
legi ihho souga õnnistanud, ja se läbbi sedda sal-
laga asja ennitähhendanud, et sinno armas Poeg
Jesús Kristus omma pruudi, selle pühha risti kog-
godusse, peigmes pididi ollema: meie pallume
sinno pohjatuma armo; ärra lasse sedda abbiel-
lo mitte hukka ja nurja minna, waid pühhitse ja
hoia sedda meie seas, ja amma sellesinnatsele ab-
biello rahwale armo, ihho ja hinge polest, et nem-
mad wottaksid sind karta ja armastada, ja sinno
rahho sees übhemelelised olla, Jesusse Kristusse
meie Issanda läbbi, Amen.

Issa meie, kes sa olled taewas n. t. f.
Jehowa õnnistago teid ja hoidko
teid.

Jehowa lasko omma palle paista
teie peäle, ja olgo teile armo-
linni.

Jehowa tõstko omma palle teie
peäle, ja andko teile rahho!

Se armolinne Jummal andko teile armo, et
teie omma abbiello Jummal tahtmisse järrele
woiksite hakkada ja aiada, ia sedda enne, mis
Jummal wagga abbiello rahwale on tootanud,
sada. Jummal pühha Waim juhhatago
teid õige tele, Amen.

Rist:

Ristmisfe Sannad.

Selle kolm-aino Jummal,
Jummal se Issa, Jummal se Poia
ja Jummal se pühha Waimo
nimmel, Amen.

Mis peab lapse nimmi ollema?

Minne ärra sinna rojane waim, ja
anna maad vühhale Waimule! N. N.
Wotta pühha risti-täht omma otsa ja
omma riina ette.

Ühheks meletulletamisfeks.

Et sind ristitakse Kristusse peäle, kes
sinno heaks risti lödud, ja et sinna
keigest pead ossa sama, mis Kristus om-
ma kannatamisfe ja surma läbbi sinnule
on saarnud; ja et sinna kannatlikko süd-
damega keif risti surmani pead kandma,
mis temma sinno peäle panneb.

Pallugem:

Oh keigewäggewam, iggawenne
Jummal, meie Issanda Jesusse Kris-
tusse Issa, minna huan sind appi sesin-
natse sinno sullase N. N. Cummardaja
N. N.) pärrast, kes sinno ristmisfe ande
pallub, ja sinno iggawest armo, waimo-
likko uestundimisfe läbbi tahhab. Wõt-
ta tedda wasto, Issand, nenda kui
sinna olled ütelnud: palluge, siis peab
teile

teile antama, otsige, siis peate teie leidma, koppelage, siis peab teile lahti tehtama. Sepärast anna nüüd sedda head sellele, kes pallub, ja te üks lahti sellele, kes koppelab, et temma se taewase pessemisese iggawest õnnistust woiks sada, ja sinno iggawest riki pärrida, mis sinna armust olled tootanud, Jესusse Kristusse meie Issanda läbbi Amen.

Pallugem weel:

Oh keigewäggewam, iggawenne Jummal, kes sinna wee-upputusse läbbi omma kange kohto pärrast sedda uskmatte ilma olled ärraupputanud, ja sedda usklikko Moa kahhetskakessi omma sure armo pärrast hoidnud, ja sedda kangekaelast Barao keige temma wäega punnase merresse ärraupputanud, ja omma Issraeli rahwast kuitwalt läbbi saatnud, ja olled sega omma ristmisse pessemist, mis pärrast piddi tullemä, enne tähhendanud, ja omma armsa Poia meie Issanda Jესusse Kristusse ristmisse läbbi sedda Jordanit ja keik wet õnsaks ja rohkeks ärrapessemiseks olled pühhitsenud ja seadnud. Meie pallume sesinnatse sinno Poia pärrast sinno pohjatuma armo, hal-

hallasta sesinnatse omma sullase M. M. Cummardia M. M.) weäle, ja õnnista tedda õige usfoga waimus, et sesinnatse õnsa wee läbbi temma sees woiks ärraupputa ja kadduda keik, mis temmale Adamast on sündinud, ja mis temma ka isse se weäle on teinud, et temma uskmatumatte arrust woiks ärralahkuda, pühha riisti koggodusse laewa sees kuitwalt rahhul olla, ja iggal aial tulline waimus, rõmus lotusses, sinno pühha nimme õiete tunda, karta ja armastada, et temma keige usklikkudega iggawest ello woib sada, kui sinna olled tootanud Jესusse Kristusse meie Issanda pärrast.

Minna wainun sind ärra, sinna rojane waim, Jummal se Issa, ja se Poia, ja se pühha Waimo nimmel, et sinna ärralähhad sesinnatsest Jესusse Kristusse sullast, (ümünardajast) nimmega M. Amen.

Kuulgem pühha Markusse pühha Ewangeliummi.

Se nemmad töid lapsokessi Jესusse jure, et temma neise piddi puutma; agga Jüngrid sõitlesid neid, kes neid temma jure töid. Agga kui Jესus sedda

näggi, sai temma meel wägga haigeks, ja ütles neile: Laste need lapsokessed minno juure tulla, ja ärge keelge neid mitte; sest niisuguste värrast on Jummal riik. Lõest minna ütlen teile: kes ial Jummal riki wasto ei wotta kui lapsoke, se ei sa mitte senna sisse. Ja temma wot tis neid sülesse ja wanni käed nende peäle, ja õnnistas neid.

Pallugem:

Jõsa meie, kes sa olled taewas n. t. s.

Se Jõsand hoidko sinno sissetulle mist ja wäljaminnemist nüüd ja iggawest, Amen.

N. Kas sinna wainud ärra kurratit?

Jah minna wainud tedda ärra.

Ja keik temma tööd ja teggo?

Jah.

Ja keik temma asiad ja kombes?

Jah.

N. Kas sinna usud Jummal se Jõsa feigewäggewama taewa ja Ma Loja sisse?

Jah minna usun.

N. Kas sinna usud Jeesuse Kristusse temma aino Poia meie Jõsanda sisse, kes on sadud pühhas Waimust, ilmale todud neitsist Mariast, kannatanud Pontsiuse Pilntusse al, risti peäle wadud,

dud, surnud ja mahhamaetud; olla lainud pörgo hauda, kolmandamal päwal jälle ülestõusnud surnust üleslained taewa, istub Jummal omma feigewäggewama Jõsa parremal käel, seält temma tulleb kohhut moistma ellawatte ja surnutte peäle?

Ja minna usun.

N. Kas sinna usud pühha Waimo sisse, üht pühha risti: koggodust, pühha hade ossasamist, pattude andeks- andmist, lihha ülestõusmist, ja iggawest ello?

Jah minna usun.

N. Kas sinna tahhad ristitud sada?

Ja Jummal nimmel.

N. Minna ristin sind Jummal se Jõsa, Jummale se Poia, ja Jummal se pühha Waimo nimmel.

Se feigewäggewam Jummal, ja meie Jõsanda Jeesuse Kristuse Jõsa, kes sind N. N. ueste sunnitatud wee ja pühha Waimo läbbi, ja sinnule keik pattud andeks annud, se kinnitago sind omma armoga iggawesseks elluks, Amen.

Jehowa õnnistago sino, ja hoidko sind;

Jehowa lasko omma palle paista
sinno peäle, ja olgo sulle armo-
linne;

Jehowa tõstko omma palle sinno
peäle, ja andko sulle rahho,
Amen.

Se armolinne Jummal andeko armo,
et se lapsokenne woiks ülleskaswada sure
Jummala mele parrast ja auuks, omma
wannematte rõmuks, ja omma ennese
hinge õnnistusseks.

Ugga teie, kes teie lapsse assemel kur-
rati tööd ja teggo, asiad ja kombed ol-
lete ärrawandunud, talletage omma mele,
mis teie ommas ristmisses Jummalale
ollete tootanud, ja mis meie Jõsand Je-
sus Kristus ütleb; kui teie ei põra õm-
ber, ja ei sa kui need lepsokessed, siis
ei sa teie mitte taewa-riiki. Ugga se
armolinne Jummal andko armo teile ja
selle lapsokessele Jesusse Kristusse
meie Jõsanda parrast,
Amen.

Jummala rahho olge teiega, Amen.

Pal-

Palwe Matmissse jures.

Mullast oll d sinna lodud;
Mullaks pead sinna sama;
Mullast ärratab sind Jesus Kristus sinno
Õnnisteggia jälle wiimsel päwal ülles
Pallugem:

Oh! Keigewägewam ja armolinne iggawenne
Jummal, kes sinna pattude parrast inni-
messse peäle olled pannud, et temma peab surre-
ma, kes sinna ka (et innimesed ei piddand igga-
weste surma sisse jama) omma aino sandinud
Poega Jesusst Kristust olled surma sisse annud,
kennel ep õlnud õhtegi patto, ja nenda omma
Poia surma läbbi sedda õnne keikile nõi kudele
ja waggadele olled santrud, et surm ei wo neile
kahjo tehha. Põra nüüd omma Jõsa palle om-
ma waeste laste pole, ja anna meie sinno rohke
armo, et meie siin õhbes kous olleme sinno kitus
seks ja auuks, ja et meie seimnatse matmiss'e ju-
res omma mele tulletame, et ka meie (kui sinna
tahad ja me'd kutsud) peame surrema ja mul-
laks jama. ja et meie õppime hästi moistma, et
meil seimnatsewilletsa ello sees kindlat asset ei olle.
Anna, oh armolinne Jummal omma armo, et
meie sedda takka nouame, mis iggawenne on,
ja seimnatse häddalisse ello seed nenda ellame sin-
no pühha tahtmissse järrele, et meie seimnatse
meie wennaga (õega) wiimsel päwal üllestauseme
iggawesseseks eluks, sinno armsa Poia Jesusse
Kristusse meie Jõsanda parrast,
Amen.

Pal-

Pallugem weel:

Jssa meie kes-sa olled taewas, n. t. s.
 Jehowa õnnistago sind, ja
 hoidko sind.

Jehowa lasko omma palle
 paista sinno peäle, ja olgo
 sulle armolinne.

Jehowa tõstkem omma palle
 sinno peäle, ja andko
 sulle rahho,
 Amen.

REB-793

Eesti

R 3067

